

NOVEMBER 13, 2014

No 23 (2859)
Volume 65 • \$3.00Published every other Thursday
26 issues a year
ISSN 08329-2668
Publications # 220613

NOVÝ DOMOV

THE NEW HOMELAND

Pravda vítězí!

ROZŠÍŘENÉ VYDÁNÍ

CANADA'S CZECH AND SLOVAK BIWEEKLY PUBLISHED BY MASARYK MEMORIAL INSTITUTE INC., SINCE 1950 www.masaryktown.ca

Zleva: Eliška Hamrová-Köhlerová, Bohdan Zatováňák a Jiří Jančárek

"Koláče" přinesly pohodu

Koláče? Divný název pro pováclavskou tancovačku? Možná, ale i zajímavý. Vymyslel si ho Lado Soudek. Ten Lado, na kterého se s důvěrou obrátil Jan Vacek z Toronta, aby se ujal jeho nápadu - uspořádat setkání komunity (kde jinde, než) na Masaryktownu. Podmínky naprostě ideální - v restauraci je přijemné prostředí s ochotnou obsluhou a domácí tradiční kuchyní, příhledlé parkoviště (a zdráma), a ani ty české koláče chybět nebudou. V onu sobotu 11. října nechyběly.

A Lado Soudek se do organizování pustil. Mě terén komunitních možností dálno zmapovaný, a tak ví, na koho se obrátit. Volil známé "firmy",

Den boje za svobodu a demokracii

- 17. listopad - nám připomíná dvě významné události. První z nich z roku 1939 mají v živé paměti ti dříve narození, ke druhé z roku 1989 se váží vzpomínky lidí ve věku jejich vnučků a pravnuků. Každá z nich je spojena se jménem statečného a odhadlaného člověka - Jan Opletal a Václav Havel. Vše začalo násilným potlačením poklidné demonstrace u příležitosti 21. výročí vzniku Československa 28. října 1939 v Praze, během níž byl smrtelně zraněn Jan Opletal, student lékařské fakulty Univerzity Karlovy. Demonstrace, které po jeho pořízení následovaly, se změnily v protest proti okupaci a měly za následek uzavření českých vysokých škol, začlenění a poprvé vedoucích představitelů studentské organizace a deportace stovek studentů do koncentrač-

ních táborů.

Ve stejný den v roce 1989 došlo k brutálnímu rozeznání studentské demonstrace na Národní třídě v Praze. Tímto činem byla spuštěna tzv. Sametová revoluce, ke studentům se přidali disidenti z hnutí Charta 77, Demokratická iniciativa, mnozí herci a postupně všechny vrstvy společnosti. Následovala série dialogů, které vedly k pádu komunistického režimu. Nejvýznamnější osobnosti tohoto revolučního období byl Václav Havel, který byl v čele vzniklého Občanského fóra.

Je naši povinností připomínat a udržovat v paměti mladších generací události, které ovlivnily vývoj v Československu a tím i jejich životy. Bez statečnosti a odhadláni lidí bojujících proti nacistické agresi, komunistickému bezpráví a nesvobodě by jejich budoucnost byla horáká a beznadějná.

Vladimir Rumík
generální konzul ČR v Torontu

Skupina dobrovolníků, kteří neváhali nastoupit na brigádu při odstraňování pozůstatků zimního polomu na Masaryktownu. Výkonali kus úžitkové práce a měli u toho i legraci, více čtěte na str. 3

Název údajně vymysleli Francouzi: Révolution de velours. Možná si vzpomněli na Velkou francouzskou a její gilotinu. Naši Sametové před-

seděl s básníkou Janou Štroblovou v pražské Klášterní vinárně na Národní třídě. Sepisovali jsme petici proti týráni zvířat v zemědělské velkovýrobě. Náhle vidíme, jak kolem jedou policejní vozy. Za mřížemi na korbách jsme postřehli tváře mladíků. Zanedlouho měla začít studentská

studenty k výslechu do blízké Bartolomějské ulice. Vyběhl jsme ven a utíkali za nimi, abychom je nějak povzbudili. Ale místo nich seskakovali na chodník příslušníci Sboru národní bezpečnosti. S obušky, štíty a helmami. Jana zamířila na Albertov, kde se konala ta demonstrace, já k auto-

jsem netušil, že město, které souduzi pojmenovalo po komunistickém prezidentovi, zase získá původní název Zlín. Nevěděl jsem, k jaké brutálně dojde za pár hodin nedaleko vinárny, kde jsme formulovali věty proti týráni zvířat, zatímco se strážci režimu chystali spráskat lidí.

Následující den mě navštívila teta Olga, absolventka Ustavu pro vzdělávání dívek, založeného kdysi hrabětem Pöttingem. Oznámila mi, co z Mnichova hlásila Svobodná Evropa, a zeptala se, jestli už to konečně praskne. „Ano,“ přikývl jsem. Vykřikla: „Chvála Bohu, a kěž to od nás vyžene Rusáky!“ Trochu zesmutněla, vzpomněla si na rodiče. K nim pak jako korály z růžence - přidávala další zesnulé, kterým komunisté, řečeno Gottwaldovými slovy, „zakroutili krkem“.

Několik dnů po pátečním masakru se ocitám na gotwaldovském Náměstí Míru. Přichází spousta lidí. Někteří předstírají, že jdou jen kolem. Rychle se střívají, někdo přeruší veřejné osvětlení. Z tlampače na provizorní

tribuně se ozývají proslovů, občané (už ne soudruži) zpívají státní hymnu a skandují: Zlín, Zlín, Baťa! Výchini stojí rády ke komunistické radnici. Já poblíž sochy svatého Floriana, mezi studenty. Rozdávají si svíčky, zapalují je jeden od druhého, Florián - patron hasiců - se usmívá. Zčítají na recituji verše Jana Skácela. Jsou o novém ránu, jemuž rožneme svíci. O neznámém ránu, co ještě nemá tvář... studenti mě pozorují s úžasem. Tluče mi srdce, mám stažené hrdlo, poslední verše ne a ne projít ven, nakonec ze mne (místo: ... naděje má z buku křídla a srdec z dřeva lipového) vyšlo jen: „... naděje... srdce...“

Tehdejší týdny byly veletokem nadšení. Pendluji mezi Zlínem a Prahou, dokonce navštěvují i důmstevní kraviny, kde „to prasknutí“ probírám se ošetrovatelem dobytku. Mají strach z rozpadu důmstev a ptají se: „Kdo se postará o pole, zvířata... o naši práci?“ Pak usedám k psacímu stolu a v podivném transu - inspirován Františkem kardi-

Sametová

Pro ND Antonín Bajaja

cházelo dlouhé čekání na chvíli, kdy „to praskne“ - ten výraz jsem slyšával od dětí. Vydávalo přesvědčení, že bolševické pořádky se jaksi naufouknou, prasknou a zmizí. Jenže před pětadvaceti lety už to v Polsku a Maďarsku praskalo hodně nahlas, Gorbačovova sovětská říše vysílala signály, které mnohé soudruhy málly a děsily, Prahu zaplavily trabanty uprchlíků z NDR, začalo bouřlat Berlínské zdí... a v Československu se kdeko ptal: staneme se s Kubou, Čínou a Severní Koreou (navzdory protestům a peticím) skanzenem komunismu?

V pátek 17. 11. 1989 odpoledne jsem

Tři významné osobnosti politického života a jeho přeměny v době Sametové revoluce - před i po ní - Václav Malý, Alexander Dubček a Václav Havel...

demonstrace, proto jsme se domnívali, že policajti odvážejí vytípované

busu, protože jsem se vracel domů, do tehdejšího Gottwaldova.

► 5

KE DNI

Podle atmosféry kolem prezidenta ČR Miloše Zemana by se dalo usuzovat, že česká společnost i přes jistou ztrátu všeobecně vzdělanosti, znalosti základních historických dat a jejich kontextů a i přes stále nižší potřebu používání ryze českých slov, kterážto se propadají z nepoužívání do propadlísť zapomnění, píce jenom existuje hrstka lidí, kteří na tom, jak a co se k nim hovoří, principiálně záleží. I když by si člověk přál, aby mezi vzpouzejícími se nebyli výhradně lidé s dřívějším datem narození...

O čem že to mluvím? O tom, jak přijala česká společnost poslední Hovory z Lán (neděle 2.11.) měsíčního pořadu Českého rozhlasu, který převzal současný prezident po vzoru polistopadového prezidenta Václava Havla (jenž je zahájil v březnu 1990 jako Rozhovory z Lán). Média se s údivem naprostě shodla: vyjadřovací prostředky slovutného pana Zemana hodnotila známkou "čtvrtá cenová skupina".

Prezident té neděle mluvil o politických vězních v Rusku a při této příležitosti zmínil také skupinu Pussy Riot: „Podle mě je to pornografická skupinka, která je minimálně vinná trestným činem výtržnictví v pravoslavném chrámu.“ - „Vítě, co je to pussy?“ zeptal se prezident rozhlasového moderátora Jana Pokorného. „K.n.a.“ odpověděl si. „V textech této skupiny je k.n.a sem, k.n.a tam. Opravdu dokonalý případ politického vězňa jako vyšejší,“ dodal Miloš Zeman s tím, že při návštěvě Ruska bude ochoten se zastat všech skutečných politických vězňů. „Nebudu se zastávat, teď jsem chtěl říct k...v, ale nejsem Schwarzenberg, který používá tyto výrazy,“ řekl také. - Hanlíc se Miloš Zeman vyjádřil také o služebním zákonu. „Vláda podle mě udělala ve svém konání jednu zásadní chybu - podlehlala panu Kalouskovi a zk...la služební zákon,“ prohlásil. - „Jsem inspirován panem Schwarzenbergem, který v každé druhé věté říká h...o,“ řekl také Miloš Zeman, když vysvětloval, proč používá vulgární.

Tak a teď víte, proč je takové dusno kolem hlavy státu "přímo volené", a asi se červenáte se mnou. Komentáři dedukují, že "prezidentův úlet" je snad jenom manévrovací úskok, aby přehlušil způsob, jakým komunikoval na nedávné návštěvě v Číně (a předtím na Rhodus), odkud si jeden z nejbohatších mužů České odvázel pro něj zajímavý návrh kontraktu... vida, ruka ruku myje, nic nového pod českým sluncem.

► ze str. 12

SPOLEČENSKÝ KALENDÁŘ

TORONTO

23.11. ve 12.00 (do 15.00) – pořádá Sokol Toronto předvánoční bazar - oběd, občerstvení, vánocní cukroví, dárkové předměty, knihy, DVD českých filmů, tombola, mikulášská nadílka pro děti kostel sv. Václava, 496 Gladstone Ave., Toronto. Zájemci o prodej vlastního zboží, volejte Marii Crhákovou (416) 242 5914, info také na webu www.sokolcanada.ca

SO 29.11. v 19.00 (do 01.00) – pořádá Sokol Toronto Mikulášskou zábavu, možnost zakoupení večeře od 19.00 hodin, hudba k tanci začne hrát ve 20.00 hodin. Občerstvení. Přineste si dárky pro své milé, Mikuláš je rozdá. Hraje skupina Dušana Drobného, kostel sv. Václava, 496 Gladstone Ave., Toronto, vstupné \$25.00, mládež \$15.00, rezervace Hana Jurásková: (905)838-5269, info na webu www.sokolcanada.ca

SO 6.12. ve 13.00 – Mikulášskou nadílkou pořádá Masarykův ústav pro všechny děti (znalost jazyka českého není podmínkou). Rodiče, přijďte se svými dětmi do restaurace Praha a přineste svoje dárečky, které dětem rozdá Mikuláš, Čert a Anděl dětem za říhanku, bášničku nebo písničku, pokud si troufnou. Tašky s dárky označte vizitkou se jménem dítěte - jméno a příjmení dítěte napište čitelně velkými tiskacími písmeny.

NE 7.12. ve 14.00 - Poslední koncert kvarteta „Ed Vokurka's Virtuoso Violin - Eclectic Violin Swing & Jazz“ tohoto - ve „Scarborough City Centre-ROTUNDA auditorium“. Dvouhodinové hudební show pořádá City of Toronto. Vstup je zdarma, sál pojme 200 sedících návštěvníků (někdy musejí pořadatelé přidat židle, když přijde další návštěvníci). Kdo přijde dříve, ten má lepší místo. Pro další informace navštivte moji webovou stránku www.edvokurka.com, pod linkem „Engagements“.

Pro ilustraci mého způsobu hraní a přednesu rozličných hudebních témat je možno zhlédnout reprezentativní ukázky na YouTube na www.youtube.com/edvokurka. Při této příležitosti se podívejte na YouTube na: <http://youtu.be/Zu2KCKknwTA>, jedná se o nejposlednější vítězné video z nedávné hudební prestižní kanadské soutěže v Niagara Falls s mojí interpretací slavné melodie od George Gershwinova SUMMERTIME #4.

Přijďte, těším se na vás. Ed (Eda) Vokurka, Jazz Violinist

NE 14.12. v 11.00 – pořádá Masarykův ústav tradiční Vánoční trhy s nabídkou vánočního pečiva, knížek, DVD s českými filmy, rukodělných výrobků a dalších produktů, které můžete nabídnout svým milým jako vánoční překvapení. Přijďte se svými přáteli, restaurace Praha je připravena zpríjemnit hostům chvíle setkání s přáteli tradiční kuchyně a příjemnou obsluhou. Info: paní Iva (416)439 4354 (voletejte také, zájemci, o prodejně pult)

PÁ 19.12. v 19.00 – se setkáme na oblíbené Vánoční večeři MMI, kterou ústav pořádá pro své členy, přátele a jejich rodiny. Pokaždé je připraven sváteční program a závěrem večeře se zpívají české koledy při slavnostním světélku vánočního stromu. Zájemci, nahlaste svoji účast paní Ivi (416)439 4354.

NOCTURNES IN THE CITY, hudební cyklus:

NE 23.11.2014 - Peter Stoll, klarinet, Adam Zuckiewicz, piano: A. Dvořák, Z. Fibich, F. Schubert and R. Schumann, kostel sv. Václava (více rozhovor s interpretem na str. 10)]

NE 18.1.2015 - George Grosman Jazz Quintet, restaurace Prague

NE 22.2.2015 - prof. Ian Scott: Audio-visual presentation of world class operas, restaurace Prague

NE 24.5.2015 - Boris Krajný, piano: B. Smetana, F. Chopin, L. van Beethoven, kostel sv. Václava

Nocturna začínají v 17.00 h: kostel sv. Václava - 496 Gladstone Ave, restaurace Prague - 450 Scarborough Golf Club Rd. Toronto. Jednotlivé vstupné u dveří 25 \$ (studenti 15 \$). Info a rezervace dr. M. Krajný (416)481-7294, nebo web www.nocturnesinthecity.com. Přivedte také své přátele.

ČESKÁ ŠKOLA TORONTO

SO každá 9.00 - 12.00 - česká doplňovací škola pro děti ve věku 5-12 let, kterou provozuje Masaryk Memorial Institut, vyučuje jazyku českému. Zimní semestr školního roku 2014/2015 byl již zahájen v učebně na 918 Bathurst St., Toronto.

Více o podmínkách v budově na www.918bathurst.com. Přivedte svoje děti s jákoukoliv úrovní předběžné znalosti češtiny. Všechny jsou vítány. Více informací poskytne paní Iva (416)439-4354.

ČESKÁ ŠKOLA OAKVILLE

SO každá 9.30 - 12.00 - česká doplňovací škola pro děti ve věku 4-12 let, kterou provozuje Holy Family Catholic School, 1420 Grosvenor Street, Oakville, ON L6H 3L2, HCDSB-International Languages. Info učitelky Renata Freibergová - tel. (416)887-9863, email: renata_freiberg@yahoo.com, nebo Mariana Vieweghová - tel. (416)628-3690, email: mvvieweghova@gmail.com.

We acknowledge the financial support of the Government of Canada through the Canada Periodical Fund (CPF) of the Department of the Canadian Heritage.

Letos bude program obohacen o možnost aktivit se Sokolem Kanada a Masarykovým ústavem v parku na Masaryktownu v Torontu. Zápisné zůstává stejně \$25 na dítě na šk. rok. Děti, přijďte si s námi hrát, sportovat i povídат si česky!

ČESKÁ A SLOVENSKÁ ŠKOLA KITCHENER

SO každá 9.00 -11.30 – pro děti ve věku 4-14 let, St. Francis School, wing A, 154 Gatewood Rd. Kitchener. Zájemci, kontaktujte se v případě zájmu o českou školu s Mirkou Pirovou mirka.pirova@wcdsb.ca, v případě výuky slovenštiny s Blankou Michale blanka.michale@wcdsb.ca. Info: www.kwczehcsand-slovak.com

SLOVENSKÁ ŠKOLA TORONTO

SO každá 9.00-11.30 – v Blessed Teresa of Calcutta Elementary School, 1120 Runningbrook Dr., Mississauga.

ČESKÁ TV NOVÁ VIZE

SO každá v 10.00-10.30 a ST v 7.00 opakování - vysílá Nová Vize v dosahu Ontario na stanici OMNI 1 (v Torontu kanál 47/kabel 4 a 169), producentka Markéta Rešovská, tel: (647)892-6912, Nova Vize, 7 Auburn Av., Toronto, ON, novavize.ca@gmail.com, www.novavize.com - naleznete některé TV programy.

SLOVENSKÁ TV SLOVENSKÝ SVET

SO každá v 10.30-11.00 a ÚT v 8.00 opakování. Producentka Katarína Hodmolová. Tel: (647)233-3105, email: slovenskysvet@gmail.com, www.tvedna.com.

SOKOL TORONTO cvičení s dětmi

SO 16.30-18.30 (každá) – cvičení s dětmi FIT FOR LIFE GYM, 601 Magnetic Dr., Unit 21,North York, info: ivancuilla@gmail.com-hermaneks@yahoo.ca 13.12. končí letošní cvičení.

SOKOL TORONTO cvičení dospělí

ST 20.00-21.30 – cvičení dospělých a volejbal, G. Harvey C.I., 1700 Keele St., Toronto, info: hermaneks@yahoo.ca - 8.12. je posledním dnem cvičení před koncem roku.

CALGARY

PO do 1.12. v 15.00 – každý týden se koná Kulihrášek, český a slovenský dětský kroužek a Český a slovenský dětský klub. Rodiče s dětmi se scházejí ve Varsity Bible Church (48077 Valiant Dr NW). Dětský kroužek je pro děti do 4 let a dětský klub pro děti od 5 let. Výuka dětí je rozdělena na dvě skupiny. V kroužku hrají hry, čtou si pohádky, zpívají v českém a slovenském jazyce. Dětský Klub se koná ve stejných hodinách a je zaměřen na výuku českého nebo slovenského jazyka a hry pro starší děti. Rodičovský příspěvek na kroužek nebo klub je \$10.00 do jednoho dílu na semestr. Kontakt Andrea Loewen – maminka Káji, Tobiáše a Aničky, na tel (403)270-8164 nebo emailem andrealoewen@yahoo.ca Těšíme se na vaše děti.

KITCHENER –WATERLOO-GUELPH

Filmové pondělí

1.12. – film Kolja. Oskarový film, který i po osmnácti letech zůstal na nejvyšší příčce divácké oblibenosti pro své hluboké lídství.

SO 6.12. ve 12.30 (do 14.30) - St. Nicholas Children's Party, bring "finger food" program: St. Nicholas, Angel and Devil will make an appearance; Christmas carols will be sung by children from the Czech and Slovak Language Schools; children will be able to present a short poem, song, or play an instrument (optional) and will receive a gift from St. Nicholas. Register by December 1st at hoferbarbara@yahoo.com or call Barbara Hofer at (519)748-9527 (provide full name/s of child/ren and age), St. Louis Learning Centre, 80 Young Street, Kitchener. Sponsored by Glogowski Euro Food. Donation is welcome.

„Dobrý den“

vydává K-W-G pobočka Českého a slovenského sdružení v Kanadě pod vedením zodpovědné redaktorky Evy Kratochvílové. Redakce se těší na komentáře čtenářů. A protože se výrobní náklady na tisk a poštovné každoročně zvýšují, oceněuje každý finanční podporu svých odběratelů. Šeky laskavě zasílejte na: Czech and Slovak Association of Canada, K-W-G branch, 550 King St. N, PO 42053 Waterloo, ON, N2L 6K5, Canada.

MONTREAL

SO 6.12. ve 12.00 (do 16.00) – tradiční oběd seniorů, restaurace Praha, 5613 Cote-des-Nieges. Účast nahláste předem, Ema Košacká (514)697 2125.

NE 16.11. v 11.00 - bohosl., kaple Loyola High School, 7272 Sherbrooke W.

Číslo 23 vyšlo 13. listopadu,
číslo 24 výjde 27.11., uzávěrka je 22. 11. 2014.

RYCHLÝ KONTAKT (647)608 1713 vera.toronto@gmail.com

SPOLEČENSKÝ KALENDÁŘ

ST 26.11. ve 12.30 - schůzka klubu seniorů, Čs. dům, 6540 McLynn
 NE 7.12. v 15.00 - Mikulášská nadílka pro děti, Webster Hall kostela Westmount Park United na 4695 de Maisonneuve W. ve Westmountu. (AM)

SO 31.1.2015 ve 20.00 - Sokolské Šířinky, hraje oblíbená kapela Edelweiss, ke koupi budou tradiční české speciality jako je dršťková a gulášová polévka, páry, obložené chlebíčky, mj. i štrúdl, nebude chybět české pivo. Hala kostela sv. Cyrila a Metoděje (na rohu Jean Talon a 2nd Avenue). Těšíme se na vaši účast! (AM)

Ačkoliv je Montrealský věstník zasián zdarma, finanční příspěvky jsou vítány. Chcete-li Věstník podpořit, pošlete laskavé příspěvek na adresu: 5080 Glencairn Ave, Montreal, QC H3W 2B4. Šek vystavte na „Czech and Slovak Vestník“. Potvrzení jsme dosud vystavovali na příspěvky nad 50 dolarů a přikládali k Věstníku. Vzhledem k tomu, že nemůžeme vydávat potvrzení na daně (income taxes), ale pouze účtenku (receipt), budeme ji poslat jen násim inzerantům a těm, kteří si o ni požádají. Děkujeme za pochopení. Dotazy a informace: montrealvestnik@gmail.com.

Podrobnější info: Montrealský Věstník Říjen/October 2014, který právě vyšel, také na www.montrealvestnik.com.

VANCOUVER

ČT 20.- SO 22.11. od 20.00 - Divadlo Za rohem uvádí představení detektivky Agathy Christie: Past na myši, Inlet Theatre v Port Moody, vstupenky na www.divadlozaarem.ca, PayPal, info: nora.linhart@gmail.com nebo Leah Patak (604)271-6125 nebo patakovi@shaw.ca

SO 29.11. v 19.00 – Christmas Slovak Dinner, Country Meadows Golf Club, 8482 No.6 Road, Richmond, vstupné \$50

NE 7.12. v 15.00 – mikulášská nadílka pro děti, Jaycee House, 1251 Lillooet Road, North Vancouver, info: radka.vrecenkova@gmail.com

PÁ 5.12. ve 20.00 - koncert Lenky Lichtenberg, Norman Rothstein Theatre, vstupenky v prodeji od 15. 10. přes PayPal: www.artwithoutborders.org, info: jaromaze@telus.net

WINNIPEG

Dinner & Movie

SO 29.11. v 18.00 – večeře a hodnocení filmu Keby som mal pušku, drama, 1971, s anglickými titulky. Členov 125, ne4lenov 17\$, rezervace Gizela Majerský, (204)957 7515 nebo majersky@shaw.ca

NE 7.12. – St. Nick for children

PÁ v 18.00 (každý třetí v měsíci) - servírujeme bramboráky, každý je vítán, CCBA bar je otevřený ČT-SO.

ČT (každý) v 19.30 – Czech School Classes - volejte 722 7209 nebo helstel@shaw.ca

Redakce Říčky uvítá příspěvky, připomínky, ohlasy, dopisy, články, recepty i dobré nápadů. Také nabízí místo pro inzerci pro firmy i soukromníky. Zasílejte na email riecka@czeschoslovakbenevolentassoc.ca, Czech-Slovak Benevolent Association, 154 McKenzie Street, Winnipeg, MB R2W 5A2, tel: (204)589 7483.

SLOVAK TV

PO a NE v 15.00 (do 15.30) - Najlepšie zo Slovenskej televízie, Shaw Multi-cultural Channel, Shaw Digital 116 (Metro Vancouver, Bowen Island, Squamish and Whistler), Channel 51: Delta, Ladner and Tsawwassen. Advertising/Sponsorship space is available now! Navštívte web: www.marikaproductions.com

ČESKÁ KNIHOVNA MASARYKOVA USTAVU JE TODY PRO VAS:

ST 16.00 - 21.00 tel.: 416.439 0792

- také časopisy, filmy, DVD, také pohádky pro děti
 - komunitní noviny, historické knížky, faktografie

450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto

Info MMI: 416.439 4354

MASARYK MEMORIAL INSTITUTE PROSINEC 2014

SOBOTA 6.12. ve 13.00

Mikulášská nadílka pro všechny děti, dárky rozdají dětem Mikuláš, Čert a Anděl. Děti mohou přednест bánskničku nebo písničku.

NEDĚLE 14.12. v 11.00

Vánoční trhy s nabídkou vánočního pečiva, domácích klobás, špeku, uzeného masa, knížek, DVD s českými filmy, rukodělných produktů, které mohou být překvapením pod vánoční stromeček blízkým.

PÁTEK 19.12. v 19.00

Vánoční večeře MMI pro členy, jejich rodiny a přátele ústavu se svátečním programem a zpěvem vánočních koled. Rezervace předem nutné.

Restaurace Prague

450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto

Info a rezervace
paní Iva tel. (416)439 4354

Přijďte, těšíme
 se na Vás!

Bazár 2014

Slovenskej Evanjelickej cirkvi a. v. SOBOTA 29. NOVEMBRA OD 10.00 H.

Výrobky mäsiarskej kuchyne: klobásy, pálivé i nepálivé, jaternice, slaninu, údenú a paprikovú.

Rôzne cukrárske výrobky, koláče a zákusky, vianočné obľátky a iné.

Počas bazáru budete môcť ochutnať jedlá zakálačkovej kuchyne v najvyššej kvalite.

Pripravená je hodnotná tombola.

Tešíme sa na Vás.

1424 Davenport Rd. - 100 metrov na západ od križovatky Davenport Rd. & Dufferin Str.

Väčší nákup si objednajte už teraz.

Tel.: (416)763-3063

Skupina dobrovolníků (text k obr. na str. 1)

► Barbara Ford, Irene Dugan, Margaret Nye, Gail Jesshope, Peter McCormick, Harry Eadge, David a Talbot Marlene, Petr Kohout, Václav Žák, Ivo Sypták, Věra Ripplová, Hana Bočková, Jitka a Pavel Břescký, Iva a František Ječmenová i na fotce nejčetnější Vladimír Carda a Alfred a Terry Zieglovíci jsou neoprvé jména, která se nejčastěji objevují na stránkách novin v souvislosti s účasti na brigádách pořádaných Masarykovým ústavem pro zkrášlení parku a jeho okolí dobrovolnou prací obyvatel.

Ačkoliv by se to nejvíce mělo týkat občanů z nejbližšího okolí a občanů užívajících výhod tohoto krásného prostředí, vidíme v seznamu dobrovolníků bydlících padesátí v jeden kilometr od Masarykova. Proč že přijíždějí? Proč se neohánějí „omluvou“, že benzin je drahy, že sami mají na svých pozemcích dost práce, že park neužívají atd.? Protože jim to prostě nedá – sami jsou členy MMI a cítí morální povinnost přiložit ruku k dílu a postarat se, jak jen mohou udřít generaci majetek ústavu ve stavu co nejlepším. A údržba parku a jeho okolí k němu bezesporu patří. Jména patří většinu seniorů, jejichž věk volá spíše po odpočinku a klidné zábavě, „...ale tito jsou úžasní.“ konstataje předseda MMI František Ječmen spolu s ostatními, protože nechají za sebou velké množství práce. V sobotu 19.10. pracovali nepřetržitě šest hodin a na součtu se objevil výsledek 130 hodin. Ekonomický přínos si umí spočítat každý. Z prostoru zmizely ulámané stromy a keře, aby pozůstatek zimní kalamity. Práce nelehká.

Ale sami brigádnici hodnotí přínos kolektivní práce pozitivně: máme legraci, pohybujeme se na čerstvém vzduchu a ještě si krásně popovídáme na společném obědě v restauraci Prague... určitě přijedeme zase - slibují s úsměvem.

A na mně je, aby se poděkování a pozvání na další brigádnickou sešlost pana Františka dostalo pro vše, kteří to chtějí slyšet. Pokud počasí dovolí, určitě se ještě sejdeme, sledujte vývěsky, hlavně však přijďte.

Text a foto - vkv

ADRESY

VELVYSLANECTVÍ ČR V KANADE
 251 Cooper St.
 Ottawa ON K2P 0G2
 Tel: (613) 562 3875
 Fax: (613) 562 3878
 E-mail: ottawa@mzv.cz
 www.mzv.cz/ottawa

GEN. KONZULÁT ČR V TORONTU
 Gen. konzul VLADIMÍR RUML
 2 Bloor St. W. suite 1500, Toronto
 ON M4W 3E2
 Tel: +1(416) 972 1476
 Fax: +1(416) 972 6991
 Email: toronto@mzv.cz
 www.mzv.cz/toronto
 Nouzové linky:
 +1 (647) 282 8119
 +1 (647) 406 9221

HONORÁRNÍ GENERÁLNÍ
 KONZULÁT ČR V CALGARY
 Hon. konzul JERRY JELÍNEK
 Calgary, AB T2V 0E5
 Suite 303 - 670 Elbow Dr. SW
 Tel: +1(403)269 4924
 Fax: +1 (403)259 4533
 Email: calgary@mzv.cz
 jelinek@terramania.ca

HONORÁRNÍ GENERÁLNÍ
 KONZULÁT ČR V MONTREALU
 Hon. konzul dr. HYNEK ŽIKOVSKÝ
 1920-2020 Rue University Montréal,
 Québec H3A 2A5 Tel: (151)316 4383
 Email: montreal@mzv.cz

HONORÁRNÍ GENERÁLNÍ
 KONZULÁT ČR VE VANCOUVERU
 Hon konzul Veronika FLORIÁNOVÁ
 Působnost: Britská Kolumbie
 Časový posun: -9 hod
 PÁ 15.00 - 17.00 (předem dojednat)
 112-118 Homer St.
 Vancouver BC V6B 6L5
 Telefon +1(888)348 8779
 vancouver@mzv.cz

VELVYSL. KANADY V PRAZE
 Ve struňach 95/2, 160 00 Praha 6
 Tel: (+420)272 101 800 Fax: (+420)272
 101 890 Email: canada@canada.cz
 www.canada.cz

ČSSK V KANADĚ
 PO Box 564, 3044 Bloor St. W.
 Toronto ON M8X 2Y8
 Tel: (416) 925 2241 Fax: (416) 925 1940
 Porady a ověřování dokladů:
 Email: ustred@csks.ca nebo toronto@
 csks.ca, www.csks.ca
 Torontská pobočka (416)762 6846

NOVÉ ČESKÉ DIVADLO
 NEW CZECH THEATRE
 348 Riverdale Ave., Toronto, ON
 M4J 1A2, Tel: (416) 463 3182
 Email:nove.divadlo@gmail.com

ŘÍMSKO-KATOLICKÝ KOSTEL
 SV. VÁCLAVA
 Rev. LIBOR ŠVORČÍK
 496 Gladstone Av., Toronto ON
 M6H 3H9
 Tel: (416)532 5272 Fax: (416)516 5311
 www.katolik.ca

SLOV. EV. KOSTOL SV. PAVLA
 Rev. LADISLAV KOZÁK
 1424 Davenport Rd., Toronto ON
 M6H 2H8
 Tel: (416) 658 9793

RÍM. KAT. KOSTOL SV. CYRILA
 A METODA, farár JOZEF VÁŇO
 5255 Thornwood Dr., Mississauga,
 ON L4Z 3J3.
 Tel: (905) 712 1200
 Fax (905) 712 0974

DEPT. OF SLAVIC LANGUAGES
 UNIVERSITY OF TORONTO
 Alumni Hall, 121 St. Joseph St.,
 Room 405, Toronto, ON M5S 1J4
 Associate prof. Veronika Ambros
 Tel: (416) 926 1300 ext. 3200
 veronika.ambros@utoronto.ca

Po 17.listopadu 1989 si celý národ oddechl od kruté nadvlády komunistické strany řízené z Moskvy. Na jedné straně se očekávala svoboda a demokracie, rozvoj našeho státu ve spojení se západní Evropou. Na druhé všichni věřili ve spravedlnost, že představitelé kruté tyranie, trvající 41 let postihne trest podobný jako u nacistů po 2. sv. válce. Až k úzimu všech se žádny nový Norimberský proces se se zločinci nekonal, ani žádný z nich nebyl odsunut jako Sudetští Němci. Nikdo nepohnal před soud M. Jakeše, Al. Indru, D. Koldera ani V. Bílaka, kterí v r. 1968 na naši republiku pozvali cizí vojska Varšavské smlouvy, v čele se Sovětskou armádou, která zde zůstala až do r. 1990. Odsouzen nebyl ani Judr. J. Urválek, „soudce smrti“, pod jehož šibenici skončili nakonec i vedoucí funkcionáři KSČ jako Rudolf Slánský nebo Vladimír Clementis. Potrestána nebyla ani jeho pomocnice Ludmila Polenová (Brožová), která byla až po 20 letech obviněna z podpory popravy JUDr. Milady Horákové i dalších obětí. Byla okamžitě osvobozena prezidentem V. Klausem, který ji za nás všechny odpustil.

Už 10.12.1989 představil premiér M. Čalfa z KSČ „vládu národního porozumění“, v níž polovina byla z KSČ, zbytek z reformních komunistů rozptýlených záměrně do různých stran, včetně loajálních zástupců Národní fronty. Jestli v nedávné minulosti všichni zvedli ruku po uvěznění disidenta Václava Havla, nyní Parlament plný poslanců KSČ ho opět jednotně zvolil všechny 323 hlasy prezidentem. Důstojníci StB se na jednu stali velvyslanci zrozené „demokracie“: v západních státech Venezuely (O. Kořistka), Argentiny (T. Zlocha), Brazílie (J. Kozák), Chile (R. Roubal), Nigérie (E. Vacek) a agenti StB ve Švýcarsku (M. Kočárek), Anglie (K. Duda), Holandsku (J. Kozubek), Maďarsku (Št. Oross) aj., včetně Rudolfa Slánského jun., který se veřejně zešel svého popraveného otce v 50. letech (z autorovy knihy Paměti národa, str.463). Dalším krokem, řízeným z Moskvy, byla privatizace a restituciální návrat státního majetku, který byl původně vlastníkům znároden po r.1948. Této úlohy se záměrně chopil D. Tráška, kpt. StB, a dosud neznámý finanční úředník čsl.banky V. Klaus, oba z Prognostické-

Jsme svědky návratu socialismu v ČR? (1)

Pro ND Rudolf Jiříček

ho ústavu Valtra Komárka, Moskvana, poradce Fidala Castra a Che Guevary. Listopadová sametová revoluce tak dala novou šanci kádrovákům a jiným totalitním kádrům chopic se ekonomické moci postkomunistické republiky. Abyste se tak nestalo, předložil jsem jako zástupce Havlova Občanského hnutí (OH) pro Hodonínský okres seznam podniků a závodů přihlášených k privatizaci. V TV, rozhlasu a tisku je napadl premiér Petr Pithart, protože v nich byla uvedena jména dosavadního vedení s nastropou převahou kádrů KSČ. Označil seznamy jako „Hon na čarodějnici“ a to, že mohou být předány v privatizaci opět tému funkcionářů strany za výraz, že „slyší trávu růst!“ Tím obhájil verzi, že hlavní složkou zájemců o privatizaci budou bývalí členové KSČ. Stal se za to později předsedou Senátu a hlavním politikem, který může zasahovat do Ústavu pro evidenci zločinů komunismu.

Založil jsem proto v r.1991 první manažérské kurzy v ČSR pro 150 inženýrů z okresu Hodonín, které školili min. Vladimír Dlouhý, Tomáš Ježek a Daniel Kroupa (ODA), Bohdan Dvořák (KAN) a řada ředitelů a odborníků z min. průmyslu a obchodu. Všichni byli připravováni do soutěže na převzetí vedení dosavadních podniků a závodů. K této verzi se začaly hlásit nejrůznější okresy v České republice. Ale kurzy byly po dvou letech zakázány V. Klausem, navazujícím na úsilí premiéra P. Pitharta uhájet privatizaci pro funkcionáře totalitní strany. Jak správný syn svých sovětských rodičů z Předkarpatské SSR se v Klaus hálil několikrát k KSČ, a přesto se stal ministrem financí, pod jehož vedením zmizely z bank stovky miliard Kč. V další fázi privatizace a restituce se stal „otcem podvodů a korupcí“. Prodáné státní majetky skončily nejen v dobroru a podvodníků, ale i u bývalých soudruhů, kteří dosud byli ve vedení této organizace. Za totality měli svou vlastní síť vzájemného ekonomického propojení v naší zemi, zafuzenou do východní RVHP. Znovu se vytvářejí sítě soukromých podnikatelů neměla šanci se rozvinout, protože ji zájemně odstavil V. Klaus vpuštěním západních hyper-supermarketů do země. V rámci tzv. privatizace, kterou odsoudili i nositelé Nobelovy ceny, zvítězilo rozkrádání státního majetku, z něhož stržené finance nebyly vráceny původním majitelům, ale skončily jako „druhé znárodení“ ve státní kase, kde záhy i zmizely na vkladech tzv. „pravicevých“ politiků. Na následky privatizace se dostalo půl milionu pracujících do řad nezaměstnaných, což přijal V. Klaus (1999) jako „svůj velký úspěch“. Ve své knize z r.1999 se přiznal, že až v r.1987 se seznámil s ekonomikou západních států. Tím vyvolal otázkou, kdo ho posílal už předtím a za jakým účelem do Itálie a USA, aby s ní údajně seznámil.

V r.1993 spolu s Vladimírem Mečiarem rozdělil V. Klaus republiku na dva vzájemně cizí státy ČR a SR, aby se každý z nich stal premiérem. Nikdo z nich nebyl opět od souzen, přestože existují Benešovy dekrety z r.1947, podle nichž - kdo rozobje Masarykovu republiku musí být povážován za velezradce a podle toho odsouzen. Ve své funkci premiéra změnil Klaus Havlova OH na pravicovou stranu ODS, do jejíhož čela se postavil sám. Už v r.1997 musel odstoupit z funkce premiéra, protože nedovedl vysevítit, od jakých „černých duší“ dostal ve švýcarské bance 5 mil. USD, tehdy 120 mil. Kč na údajný účet vedení ODS.

Později od řed. ČEZ Martina Romana obdržel Klausův syn na své soukromé gymnáziu 100 mil. Kč. V r.1998 nastoupil na místo premiéra Josef Tošovský, bývalý guvernér naší banky v zahraničí, rovněž ředitel StB, tehdy v KSČ, pak ODS. Aby zabránil státnímu bankrotu, který způsobil Klaus, prodal po dohodě s ním 56 tun zlata CR do SRN za dluhopisy. Se zbyvajícími 14 jsme se zařadili mezi rozvojovou stranu. Také tyto peníze zkrátka zmizely. Následovaly výměny vlád mezi ODS a ČSSD, ale rozkrádání státu se stupňovalo. Nakonec se vládní garnitury, v nichž dominovala řada bývalých kádrů, izolovala od národa a vytvářala vlastní mafií ve společnosti lobbistů a vybraných podnikatelů, kam se začaly ztrácet miliardy Kč. ■

DOKONCENÍ PŘÍSTĚ*

SLOVO PĚŠÁKA SAMETOVÉ REVOLUCE

Pro ND Lubomír Stejskal

Kdybychom chtěli hodnotit éru po 17. listopadu 1989 očima dneška, asi bychom se pozitivně klasifikace nedočkali. V zemi panuje příslušná „blbá náladá“,

úroveň politické kultury nejenže je nízká, ale posledním excesem prezidenta Zemana, kdy v rozhlasovém pořadu Hovory z Lán použil opakováně vulgární výrazy, za něž by se nemuseli stydět ani portorikáni námořníci, klesla na úrovni špatně odvětrané žumpy – a dokonce jeden z lodivodů poprvatově transformace, prezident Václav Klaus, ve velkém rozhovoru pro noviny MF DNES pravil bez obalu: „Hlavně ale zdůrazňuji teži, že má tehdejší očekávání, jak může být společnost svobodná a funkční, se nenašplnila.“

Ano, všichni, i my, pěšáci sametové revoluce, jsme měli svá očekávání, ideály a naděje – a ne vše z toho bylo beze zbytku splněno. První čtvrtstoletí od pádu železné opony je dostačeně dlouhá doba, aby bylo co analyzovat – a týká se to jak odborníků, historiků a politologů, tak soukromě každého z nás, kdo prožil část dospělého života v komunistické diktaturě.

Má převažovat zklamání? Za sebe říkám: V žádném případě! A to navzdory tomu, že se mnohé naděje nesplnily. Máme tisíc plus jeden důvod ke kritice poměrů v české společnosti: problémy vidíme všude kolem sebe. Nemělo by se ale zapomínat na to kličové. Že 17. listopad 1989 byl dějinám milníkem veskrze pozitivním, neboť jsme získali to, co jsme chtěli: svobodu a demokracii. Bylo naši chybou, že jsme potěšenou sestrou svobody je odpovědnost, že tržní ekonomika má nejen svoji ekonomickou, ale také morální dimenzi. Česká (tehdy ještě československá) společnost získala v sametové revoluci vytouženou formu – bylo především naši věci, jakým obsahem ji naplníme. Jsme-li dnes nespokojení, pak především proto, že jsme v přeneseném slova smyslu svobodu a demokracii naplnili ne tím nejlepším obsahem.

Můžeme srovnávat. Německo, myslím tím jeho západní spolkové země, v roce 1945 a pětadvá-

ct let poté. To se psal rok 1970 a my ve staré vlasti jsme vzhlíželi k sousední Spolkové republice (a ovšem i k Rakousku) jako k ideálu. V listopadu 1989 si třípětadvácky mezi námi řekli: Jak to asi bude v naší zemi vypadat, až budeme o čtvrt století starší? Ten okamžik právě nastal a musíme sebekriticky přiznat, že do onoho rozdílu Německa 1945-1970 máme hodně daleko. Je to škoda, měli jsme onu příslušnou biblickou hřívnu, onen čas po historickém přelomu, o němž jsme dlouhá léta snili, využít lépe. Tady máme proto společnost velký dluh především vůči sobě. Zbytěně jsme promarnili bezpočet příležitostí, abychom se přiblížili západnímu Německu čtvrt století po WW II.

Toto naše selhání, o co menší nebo spíše žádné obyčejných lidí, o to větší demokraticky zvolené vrchnosti, ovšem nic nemění tom, co zásadního Listopad 89 znamená. Na významu přechodu od totality k demokracii, na jeho étu. Nebyl ovšem „samospasitelný“. Změnu lze přirovnat k náhlému propuštění člověka nevinně odsouzeného (totalita byla vlastně „žalářem národů“): nově nabýt svobody je pouze prvním krokem. O tom, jaký bude jeho další život, rozchází se především

no debolíševizaci podobnou poválečné denacifikaci. To se ovšem nepovedlo – postkomunistická demokracie nastartovala pohřebního neblaže s premiérem Čálfou, ještě včera nomenklaturním komunistou a dnes lídrem k demokracii směřující společnosti. S důsledky tohoto paradoxu se potýkáme dodnes.

Co jsem si ještě přál? Svobodu. Splněno. Demokratický pluralitní politický systém. Splněno. Fungující tržní ekonomiku. Splněno, částečně. Spravedlivou nezávislou justici. Zde mám mnoho otazníků. Obnovení normálních styků s Izraelem a Jižní Koreou. Splněno. Silné prosperující a v rámci malých zemí respektované Československo. Nesplněno, republika se rozdělila. Vstup do NATO. Splněno. Vstup do EU. Splněno, byť dle mého soudu poněkud předčasně. Postkomunistické země mohly na sobě ještě pár let zapracovat.

Mottem sametové revoluce bylo vítězství pravdy a lásky nad lží a nenávistí. Pokud jde o lásku, tomu jsem nevěřil nikdy – jde o individuální lidskou hodnotu a očekávat její všeobecné vítězství ve společnosti je iluzorní. Jinak je tomu s pravdou. Je to dávná výzva už od časů Husových. Hledat pravdu, žít v pravdě, učit se

on sám. Totéž platilo a platí také o české a slovenské společnosti jako celku.

Václav Klaus ve své nejnovější knize k 25. výročí Listopadu 89 napsal: „Je více než sporné nárokovat si, že bychom v okamžiku sametové revoluce věděli, co chtěl běžný občan. Naprostě dominantní většina našich spoluobčanů určitě chtěla konec komunismu, ale jinak je ošidné za ně mluvit.“ Vskutku není potřeba, aby za nás někdo mluvil. Výjednám s sebou, co jsem si tehdy přál.

Konec komunismu? Samozřejmě. Co to ale znamená? Naprostou změnu smyslení ve vztahu k pravdě všech oblastech života. Jak oblibou říkáme nespokojencům ve svém okolí: alternativou ke kapitalismu není návrat ke komunismu, ale lepší kapitalismus.

Bez Listopadu 89 by ovšem nebylo žádného kapitalismu. Proto můžeme na předavatci výročí převratu vzpomínat s respektem a úctou. ■

Foto Wikipedia

Co se také za železnou oponou stávalo

Pro ND Zdeněk Smejkal

25.výročí pádu železné opony bylo v našich novinách připomnuto státníky pohledem - řekl bych - z ptačí perspektivy. Snad nebude na škodu, vyličím-li, jak já, fadový občan, jsem se s tímto „opatřením“ několikrát setkal. Jsou to zážitky většinou z doby, kdy se naše země ještě nestala komplexně zadráždovanou klecí s napuštěnou elektřinou. Jsem si ovšem vědom, že hodně našich občanů mělo zkušenosť mnohem trpěli, ba množí za pokus o průnik železnou oponou zaplatili životem. Několik mých vzpomínek ať slouží jako připomenu, co se přes veškerá strážná opatření stávalo a jak si lidé z daných okolností počínali.

V roce 1954, kdy jsem působil na Poznaňské univerzitě, jsme s ženou objížděli Polsko a zavítali také za Gdaňsk na úzký protáhlý poloostrov zvaný Helská kosa. Najednou jsme se ocitli v prostoru bez jediného živáčka, zato však plném těžké vojenské techniky - dalekonosných děl, tanků apod. Rozpačitě jsme se rozhlíželi, až k nám přiběhl nějaký důstojník a ptal se, co tam pohledáváme. Po naší odpovědi moudře poznámenal: „Pojďte, já vás odtud odvedu, jinak bychom mohli mít velké potíže, vy i já“. Severní pobřeží Polska se pokládalo za hranici se Západem, a proto bylo také důkladně „zajíštěno“.

Také jižní hranice s Československem byla zřežena jako hranice „západní“. Hodně Poláků prchalо přes naše území do Rakouska. Mne tehdy zajímalo Kladsko, jehož představitel se snažili o to, aby jejich region byl připo-

jen k šemu státu. Potuloval jsem se podél hranice celý týden pěšky. Tak jsem narazil na jednu velmi zvláštní vesničku. Když se po válce upravovala česko-polská hranice, dál se tak od stolu podle mapy. A pečlivě upravovatel zježměná na mapě nějakou čáru, myslil, že je to potok, ale byla to silnice. Z ní učinili hranici a rozřízlí tak nebohou vesničku vejpůl. Vytvořila se situace, že rada sedláčků měla polnosti „na druhé straně“. A když o žních bedliví strážci uzavírali hranici v sedm hodin a milý sedláček k ní dorazil s poslední fúrou ještě před soumrakem, zůstal tam s fúrou i potahem trčet až do rána, než se hranice opět „otevřela“. Život se tam komplikoval, vždyť ani spřízněné rodin-

ném Veseli nad Moravou dobrého kamaráda Kazu Holodňáka. Jednou ho napadlo podívat se do západního Německa, jak tam lidé žijí. Jen tak, bez pasu a úředních formalit. Stavil se u partáka z vojny v nějaké vesničce poblíž Domažlic a odtamtud tu „želenou“ hranici - přešel. Zeptal jsem se ho, jak to dokázal. Od pověděl mi: „Šak víš, jak já chodím. Šel jsem tim lesem a povzivedoval si Koulelo se, koulelo červené jablíčko (to byla jeho oblíbená písnička) a nikoho jsem nepotkal“. Pobyl tam krátkou dobu, živil se tím, že pomáhal sedláčkům. Ale nelibil se mu tam, tak se zase stejnou cestou a stejným způsobem vrátil domů. Jeho příchoda se bleskem roznesla po ce-

ny se nemohly navštěvovat. A uvedoměli hraničáři rozorali podél silnice čtyřmetrový pás, aby podle stop poznali, kudy kam kdo prošel. A tak milým vesničanům nezbýlo, než aby si počináli jako husité za bratra Žižky: přecházeli tu oranici pozpátku, tj. couvali po ní, aby „nepříteli“ zmátlí. V té době jsem měl ve svém rod-

lém městečku a Kaza se stal ještě populárnějším. Do konce režimu však na něm ulpěl škrálov z nezákonního překročení hranice. V první polovině sedesátých let jsme z naší brněnské univerzity jezdili do jižních Čech sklizej brigádnický seno, do Janovy vsi, jižně od Českého Krumlova na samé rakouské hranici. Byl jsem jednoho dne v toho, jak vedoucí farmy dával pokyny traktoristovi, že má zorat lán přilehlý k hranici čáře. Z návrší od farmy ho bylo pěkně vidět, ba i kus za hranicí do Rakouska.

Když se Jura (byl od nás, ze Slovenska) navecer vrátil, vedoucí pohlédl dolů a vykřikl: „Ale tys zoral lán za čárou!“ Jura jenom zamručel: „To jím jen tak nedaruju.“ A byl tři dny nezvěstný. Uzácalo se, že je strávil v té rakouské vesnici. Sesedil jsme se u vína a já ho zpovídal: „To můžeš jen tak mít nix dir nix přejíždět hranici? Vždyť tam je strážní věž!“ Usmál se: „S těma klukama z té věže jsem už něco vypil, tak jim vždycky jenom zamávám a je po kopku. Konecconču, vždyť já su ta pracující třída.“ - „A jak ti zaplatit?“ já na to. - „Peníze jsem nechtič, ty by mně naši páni mohli zabavit jako nezákonní výdělek. Tak jsem tam ty tři dny hodoval. Oni tam z toho měli strandu. Chodili za mnou až chlapí, pro které jsem nehnul prstem, a nosili mně víno. Dobré víno, což? Kdyby mně ho chtěli zabavit, tak bych jím jejich kebulé téma flaskama otloukl, nebo je tím vinem aspoň počurál!“ □

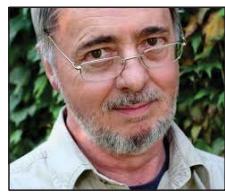
Sametová

(dok. ze str. 1)

► ze str. 1 náletem Tomáškem kráčejícím se slzami v očích Svatovítskou katedrálu - mlátim do kláves. Pateticky: ORA PRO NOBIS, svatá Anežko! Po čtyřiceti letech vlastního soudruhu započalo velké mraveni obrozeno... ať nalezneme svobodnější uspořádání... zakládají se strany, kluby a spolky, množí však měni názory jako katy, nejaktivnější jsou při estébáci a jejich agenti... čihají... dej, ať v soutěsce pochybuje blížnější blížnější...

Ted víme, že etický náboj naší Sametky brzy pohasl. Pamatuji si, jak – zatímco smilci smili – nejáký vekslák pašoval přes hranice starozemi. Tvrzí, že do kapitalismu musí vstoupit s balíkem peněz. Našli ho zastřeleného v kufu auta. Takových byly stovky, přiblížení z Západu si splétli s haldami zboží. Našemu sametu začala hořkoun podívka. O mafiových praktikách, zkorumpanové justici, Zklamání občané záčali velebit „zlaté komunisty“, kdekol zapomněl, že břemeno korupce, klientelu, přetváry, flákačství a všelijakých loupeží jsme zdědili po nich. A ještě něco jejich režim způsobil. Připomněla mi i pasáž z románu Franze Werfela Jeremiáš. Dávný král Sidkjáh se rozhodl splnit Boží přikázání, že otroci nesmí žít nesvobodě déle než šest let. Jenže ta lhůta byla několikanásobně překročena, žádný z předchůdců ji nedodržel. Otroci na svobodu zapomněli, nestali se darem, mnohá děsila jako vězně čerstvý vzduch.

Politický vězeň, básník Zdeněk Rotrekli, mi řekl, že nejsvobodnější byl sám se svým svědomím v bolševickém lágru. A podotkl: „Nic – natožípak revoluce – člověka neosvobodí, jestli ho Něco nezasáhne uvnitř.“ Pak se spiklenecky usmál: „Hlavně že to prasklo, aspoň se dá pokračovat,“ a zeptal se: „Věříš na záchraky?“ □

,Není slušné kopat do mrtvého psa“, slýchal jsem jako kluk u nás doma v Ostravě, když komunisté hanobili nějakého odhaleného škůdce na hrboleté cestě k vítězství socialismu. Ale když mi Zdeněk přepostal anekdotu, kterou dostal minulý týden z Prahy, zacloumalo mi to osrdím a lál jsem nahlas prezidentovi na konto té anekdoty:

Zemřel Obama, ale po 10 letech se už nudil v nebi, a tak poprosil Boha, aby ho pustil zpět na Zem, aby zjistil, jak se má jeho země. Bůh souhlasil.

Obama jde do jednoho baru v New Yorku. Objedná si rum a informuje se u výčepeňho, co je nového, jak lidé žijí, jak se rozvíjí jejich země a jaké jsou problémy. Výčepeň se podívá a udíleně se ptá: „Jaké problémy?“ Přece jsme jedna veliká země a všechno okolo nás je naše“.

Obama: „Jak to? A co Irák, Afghánistán...?“ - „Výčepeň: „To už je všechno naše“. - Obama: „Avropa, Afrika a celý Blízký východ...?“ / Výčepeň z pod pultu vytáhne globus, roztočí ho a pyšně povídá: „Přece jsem říkal, jsme světová velmoc! Celý svět je náš!“

Listopad, listopad, Obama na zadek spad

Pro ND Rosťa Firla

Obama je potěšen, pyšný a spokojený. Objedná si další rum a vypije ho. Před odchodem z baru povídá: „Tak tedy děkuji, milý příteli. Kolik platím?“ Výčepeň: „Jeden rubl a dvacet kopějek.“

Není divu, že dopoledne po amerických midterm volbách jsme se sešli v kavárně Books&Beans zhodnotit po našem včerejší volební výsledek, což provedla paní Firlova s gestem: „Prezident Obama ztratil ve volbách 2010 Kongres, což sám nazval NATĚR, a ve volbách 2014 ztratil i Senát ve prospěch republikánů, což nazývám VÝPRASK. Obama doslouží své vyškemrané dva roky v Bílém domě jako lame duck, čili chromý kačer.“ Smíš členů našeho klubu dotvrdil to správné zhodnocení Obamy.

Mervyn obratně stočil pozornost od kopanců do nejhoršího prezidenta ke zprávě nejvyššího významu: Cena barelu ropy klesla včera na \$76, a to je o 30% méně než před měsícem, a to je výbuch v celém houfu vývozců nafty na Blízkém východě, jmenovitě v Íránu a v Rusku!“

Vložil se do jásonu Fred Slade a řekl, že hlavní padouš přicházejí o spoustu peněz na financování válečných plánek: „Správně“, řekla Eva, „když vyschá statní pokladna naftových padouchům v Moskvě a v Teheránu a tím finance na rozdmýchávání nepokojů, pak můžeme doufat v uhasinání a dokonce vítězství globalizace a svobody nad jejich plány.“ Dávno jsme už neměli v klubu takový úsměvný pocit optimismu.

„Předešlým byl v Ottawě francouzský prezident Hollande“, řekl Bernie v zamýšlení, a Eva se připojila, že těžitě budoucnosti se přesouvá z Washingtonu do Kanady, kde vládne konzervativní rozum.

Připomněl jsem, že pár dní předtím přijel do Ottawy upevňovat poučené přátelství americký zahraniční ministr John Kerry. Přijel urovnat, co Obama pokazil. A také ukrajinský prezident Porošenko.

Ted řekl Jim Geese: „Ráno jsem slyšel zpravodajství, že první, co republikánský Senát udělal, je, že protlačí ropovod Keystone vedoucí z Alberta do Texasu, což Obama blokoval kvůli ekologické lobby celých 6 let.“

Tak aspoň vidíme, jak chromý kačer Obama může sedět a hledět a plánovat další golfový turnaj s kamarády. Kdyby nebyl sychravý listopad, nazval bych průběh dnešní schůzky slunnou májovou oslavou jara. Inu, na jaro si ještě počkáme, ale soudím, že dneska je žalost v Kremlu a radost v Jeruzalémě, že volby dopadly jak dopadly. A protože nefandím Adolfovi v Kremlu a fandím Bibimu v Jeruzalémě, Ukrajincům i Kurdům, tak je pochopitelné, že cítím rašení jara ve vzdachu. □

"Koláče" přinesly... (dok. ze str. 1)

tak potřeba čas od času si prožít třeba i ten sentiment v českých řeči a s melodiemi, které mnohého z nás provázely v dávných letech životem.

Bepochyby zaujala svěžest rozdávající trojice – v Eliščině podání keyboard, v Bohdanově akordeon a jejich zpěv s Jirkou Jančákem. Vzájemně se doplnují příjemnými hlasovými rozsahy a zabarvením – Eliška altem, Bohdan a Jiří barytonem. "S Bohdanem můžeme zpívat téměř všechno - od klasiky až po pop muziku, náramně nám to i s Jirkou lidi," pochvaluje si výsledek Eliška.

Zpěvačka a pianistka v jedné osobě má k hudbě velice blízko, což jí otevřelo možnost působit v nejoblíbenější dámské skupině country hudby v domovině

80. let Schovánky (mj. skupina existuje dodnes, i když s početně jiným repertoárem). Jíž 26 let působí v Německu jako učitelka hudby - učí hře na piano, působí 19 let ve Wetteru jako sbormistryně, zpívá v univerzitním sboru, doprovázela ženský pěvecký sbor... Svůj trvalý pobyt strvála snatkem v r. 1986, i když se museila k komunistické země vyloučit. Musela být ve svém rozhodnutí pevná, protože tehdejší úřady nic nepromítaly. Zejména ne "odpalkum". Zakotvila ve Wetteru blízko Hagenu, Bochumu a Dortmundu (obě poslední města známá též dobrým fotbalom), odkud to má na 600 km daleko do své domoviny. S ní ji nespojuje jenom sentiment, ale hlavně lidé, se kterými se ráda schází – především s tatínkem a bráškou, také s přítelkyní Norou ze Schovanek a dalšími.

Jirka Jančárek, zrovna tak s muzikantskou minulostí a hlavně velice rád a dobře zpívající, provázela svoje písničky nostalgicky komentářem. A nebylo pochyb, že mluvil z duše každého z nás, i když vypovíděl prožitek rye osobní. U písničky Hospůdko známá se pozastavil u svého dětství, vyprávěl: nedaleko Plzně stojí krásná vesnička s názvem Žinkovy. Stojí v nádherném kostelík, shodou okolnosti sv. Václava, a na návsi hospůdka, kde moje maminka kdysi pracovala. Já jsem jí tam pomáhal... odtud se šlo dolů po návsi směrem k můstku a za můstek po levé straně stál mlýn a po pravé nádherný ran-

barokní zámeček Žinkovy, později přestavěný do pseudorenesanční podoby. Posledním vlastníkem zámku z rodu Škodů byl Emil, který byl po válce jako sudetský Němec umístěn do internačního tábora v Plzni-Karlovi, kde pomáhal při obnově poničeného závodu založeného jeho dědečkem. Zde ještě téhož roku umírá...

Také v interpretaci písničky Hospůdko známá, kterou známe z domoviny v pořadu zpěváka Jaromíra Mayera (*1943) - žije v Edmontonu, kde se usadil po emigraci v r. 1986 do západního Německa a odtud do Kanady, uvedl, že se originál připisuje Joe Dassinovi (1938-1980) - Le Café Des Trois Colombes - Kavárna u tří holubů. (Red.: původem Newyorčan zpíval francouzsky. Žil ve Švýcarsku, kde také studoval. Zahrazení hit složil P. Kartner a Peter Alexander - Die Kleine Kneipe 1976, český jí otextoval M. Dražil a v r. 1978 jí na desky nazpíval J. Mayer.)

A nelze než dodat, že Bohdan v bílém slušivém klobouku a s akordenem v rukou a Jirkou svým civilním projevem nezůstali písničce s ryží francouzskou melancholií nic dlužní. Chytily obecnost v zaplněném sále natolik, že jí provázelo nejen vlastním zpěvem, ale i dlouhotrvajícím potleskem a oceňujícím písotkem. Příjemná povzbuzení do dalšího počítání. Skupina tří muzikantů si vedla skvěle. Natolik skvěle, že by nebylo s podivem, kdyby bychom se s ní setkali nově.

Jan Vaculík, který seděl opodál jeviště, mohl být jako sponzor večera naprostě spokojen. A byl připravený i na eventualitu, že koncert spojený s tancem jednoduše nevyjdě. Že nepřijdou lidé a že bude muset vytáhnout ze "šrajtofle" nějakou tu bankovku, aby vydaje překryl... k tomu dojít nemuselo. Naopak, potlesk patří dnes i jeho odvážnému nápadu. Jen mít takových iniciátorů více. Kdo ví, třeba napříště pojde o "knedliky", kdyby se "koláče" přestaly libit... (K dalšímu z interpretů se dostaneme v některém z dalších čísel novin.) □

Text - vk -

[DD Band bude hrát 29. 11. v kostele sv. Václava, 694 Gladstone Av. v Torontu a na Silvestra ve slovenském katolickém kostele v Mississauze.]

O druhém listopadovém víkendu proběhlo v Ostravě finále FedCupu, nejvyšší světové soutěže tenisových družstev žen. Soupeřkami českých děvčat se staly Němky, které přiletely na zápas s velkým ambicem - vyhrát! Situace byla pro jejich nastavení příznivá. Jak výsledky na Turnaji mistryň v Singapuru a na Turnaji šampiónek v Sofii, tak i umístění ve výkonostním žebříčku a poměr vítězství a proher ve vzájemných soubojích hovořily jasně ve prospěch německého týmu.

Vzhledem k tomu, že se finále hrálo u nás, případně nám zároveň právo zvolit povrch kurtu. Naši pofadatelé se rozdohli pro velmi rychlý povrch, jaký našim hráčkám vyhovuje. Když se ryhlost povrchu příslušnými měřidly kontrolovala, zjistilo se, že je dvě čísla nad stanovený limit. Hlavní rozhodčí jej však uznal za hratelný. A obě zúčastněná strany jej po vzájemném dohodě akceptovaly. Může se ovšem stát, že naši pofadatelé budou za překročení limitu pokutováni. Na výsledek zápasu to však žádný vliv mít nebude.

Zápasy se se vyzvýaly v poněkud jiné režii, než se předem usuzovalo. Petra Kvitová nasadila proti Andree Petkovičové ostrý kurz a poměrně snadno získala výhru 6:2. Zato druhý by naprostě vyrovnaný a Petra se prosadila až v samém závěru - 6:4. Lucii Šafářové se proti Angelice Kerberové nedafila a uprostřed prvního setu - podle předpokladu - prohrávala 4:6. Dokázala se však podlehodně vzchopit a vyhrála čtyři gamy po sobě - 6:4. Druhý set by věrnou kopí prvního: od 2:4 na 6:4. Tak se stalo, co nikdo nečekal: naše děvčata vedla po prv-

Češky vévodí FedCupu Pro ND Zdeněk Smejkal

ním dnu na zápas 2:0.

Po tomto výsledku se počítalo s tím, že proti Petře Kvitové nenaštoupí Angelique Kerberová, nýbrž Sabine Lisická, držitelka rekordu v tvrdostech podání. Tak se kupodivu nestalo. Vedoucí německého týmu projevila prozrazenou důvěru Angelice a ukázalo se, že její rozhodnutí mělo správnou vahu. Německá hráčka byla Petře více než rovnocennou soupeřkou, což se projevilo na průběhu utkání. Petra první set vyhrála až v tie breaku 7:6 a druhý prohrála 4:6. Kerberová pak vpadla do třetího, rozhodujícího setu náhlakovou hrou, která se jí dařila, netrvalo dlouho a vedla 4:1. Petra, která měla za sebou velmi náročnou sezonu, působila unaveným dojmem a dopouštěla se mnoha tzv. nevynucených chyb. Zdálo se, že je rozhodnuto. Petře se však postupně dávala dohromady a za jácstu vyprodané haly (13 000 diváků) vyvrátila na 4:4. Drama vrcholilo, když Kerberová odvrátila tří Petřiny matchballů a s výpětím zbytku sil proměnila až ten čtvrtý - 6:4. Český tým tak ziskal potřebný třetí bod a vyhrál.

Odehrála se pak už jen čtyřhra, ve které dominovaly zkušenější a sehranější německé deblistky Sabine Lisická a Julie Goergesová nad Lucií Hradeckou a Andreou Hlaváčkovou 6:4 a 6:3. Že se páť utkání po dosažení třetího bodu neodehrálo, to pokládám za zlozvyk, který se rozmoohl v

Foto Wikipedia

U hrobu Vlasty a Václava Troblových

Jednou z krásných tradic, které po sobě zanechal Jan Waldauf, je návštěva - kolem svátku Všech svatých - u sokolských hrobů. Jezdívali jsme od hřbitova k hřbitovu a u každého hrobu se zastavili, položili věncek se sokolskými stuhami. Jan obvykle promluvil o zesnulém a šli jsme k dalšímu hrobu. Po smrti v tradici pokračovala starostka Hana Jurášková a po ní Anna Janoušová. Jenomže už je nás méně a některí už máme problémy s schůzí nebo s jinými křehkostmi vysokého věku.

Letos jsme obdrželi od Marie Crhákové, jednatelky torontské jednoty, pozvání k návštěvě hrobu naší naposled zemřelé sestry Vlasty Troblové, které zorganizovaly obětavé funkcionářky.

Zvot si s Vlastou Troblovou nehrál. Nehrál si ani s jejím manželem Václavem, který s Vlastou sdílel hrob na hřbitově Holy Cross, desítky kilometrů na sever od konečné zastávky podzemky, Finch Ave. Václav byl pravděpodobně hlavní osobou v "únosu" vlaku na pražském nádraží, který v Aši prorazil pohraniční závory a skončil u americké armády v Německu. Ani jediný nevinný mrtvý. Torontský Telegram popsal jako jeden z nejvelkolepějších úteků z diktatury v dějinách. Svět vlak přezval 'Vlakem svobody' a tak říkali v Kanadě i obyčejném vlaku, kterým část Troblových skupiny cestovala z Halifaxu do Toronto.

Marie Crháková stanovila setkání na Holy Cross cemetery na 11. hodinu ve středu 1. listopadu. Výšel jsem po deváté. Byl oslnivý den, padal první letošní sníh smíchaný s deštěm, když došel, kopl dost svížný větr. Skoro jsem čekal, že mi Marie zavolá, že se schůzka ruší. Nevolala, tak jsem sel. Tramvaj přijela včas a docela hbitě ujížděla k podzem-

ce ve středu města. Přestoupil jsem na podzemku. Na té něco opravovali a... na hřbitov jsem dorazil o 45 minut později. A pořád prohrálo.

Trvalo mi skoro hodinu, než jsem hrob našel. Hrob a věneček se sokolskou stuhou. Bylo mi líto, že jsem tam nebyl, když ho Marie s Annou Janoušovou, současnou starostkou Sokola Kanada, a Hanou Juráškovou, dlouholetou starostkou a dosud velmi činnou členkou výboru Sokola Toronto, pokládaly. Aktu se zúčastnil manžel Marie Jiří Crhák, který - pokud vím, není členem Sokola, a Hanina vnučata. Děkuji jim, že nezapomněli. Foto: Hana Jurášková se svými vnučaty Lucem a Sydneym a Annou Janoušovou

Josef Čermák

Czechs, an epic match, pg. 7

Clarinetist Peter Stoll with us, str. 8

Half-brother of Obama, pg. 9

ENGLISH
LANGUAGE
SUPPLEMENT

NOVEMBER 13, 2014

No 23 (2859)
Volume 65 • \$2.00Published every other Thursday
26 issues in 24 mailings a year
ISSN 08329-2668
Publications # 2206013

NOVÝ DOMOV

THE NEW HOMELAND

Pravda vítězí!

CZECH AND SLOVAK BI-WEEKLY NEWSPAPER www.masaryktown.caCONGRATULATIONS CZECH
FED CUP TEAM!!

What an epic match!

Kvitova wins and the Czechs claim their 3rd #FedCup title in 4 years!

World number four Petra Kvitova sealed the Fed Cup title for the Czech Republic with a thrilling win over Germany's Angelique Kerber, giving her country its third success in the premier team tournament in women's tennis in the last four years. Kvitova pumped her fist and danced with team mates after outlasting the 10th-ranked German 7-6 4-6 6-4 in a fluctuating three-hour match.

"I am just glad I did it," Kvitova, who added to her haul of three WTA titles in 2014 including a second Wimbledon crown, said from courtside.

"It was really up and down from the beginning of the match. It was a big fight for every single point."

The win gave the Czech team an unbeatable 3-0 lead over Germany who were making their first final appearance since Steffi Graf led them to the 1992 title.

The Czechs have now won the Fed Cup eight times, including five as Czechoslovakia. Only the United States have won more, with 17 in total, the last coming in 2000.

Martina Navratilova, who won the event with the 1975 Czechoslovak team, was among the capacity 13,000 crowd at the O2 Arena in Prague, where the nation last hoisted the Fed Cup trophy in 2012, the second of back-to-back championships. Kvitova and team mate Lucie Safarova swept to straight-set wins in the opening matches on Saturday, putting the German side - led by Kerber and Andrea Petkovic - in a tight spot.

Hard-hitting Czech left-hander Kvitova proved too much.

"I gave everything I had today and, in the end, Petra was better," Kerber said.

"It was two or three points that decided the match and it went down to her. She deserved to win but I think we both played at a high level today."

The German looked close to narrowing the Czechs' lead but she failed to capitalise on crucial points in the rollercoaster 76 minute opener that set

the tone for the day. Both players controlled their serves to start but then Kvitova struggled with errors and found herself down 5-2. The German, though, failed to convert her first set point after Kvitova smashed a backhand cross-court winner and then broke Kerber to level at 5-5.

Kerber went up again but missed on five set points as another Kvitova cross-court backhand forced a tiebreak in which the Czech surged ahead and used a tricky drop shot to give her two set point chances with which she wasted little time.

Kvitova took that momentum to storm ahead 3-0 in the second set before Kerber calmed down and won the next four games, stayed in control and won the set when Kvitova hit a backhand wide, one of her 62 errors, more than twice as many as Kerber. In the third set, Kerber again blazed ahead to 4-1 lead before Kvitova dug herself out and lifted the home supporters to their feet for good when Kerber sent a backhand into the net on the Czech's fourth match point.

"It was a rollercoaster," Czech team captain Petr Pala said. "It was an extraordinary match. It had everything that you expect from a match like this."

Source: http://www.eurosport.com/tennis/fed-cup-2/2014/kvitova-seals-title-for-czech-republic_sto4471650/story.shtml, 9.11.2014

NEW CANADIAN CITIZENS IN FEBRUARY ALMOST DOUBLE COMPARED TO ONE YEAR AGO

Ottawa — More than 19,200 people from 193 countries became Canadian citizens at citizenship ceremonies held across Canada over the month of February. This is almost 100 percent higher compared to the same period last year (February 2013) when approximately 9,980 people were granted citizenship across Canada.

At 220 citizenship ceremonies held across the country this past month, from school gymnasiums, to Citizenship and Immigration offices, to city halls and hotel conference rooms, Canada has welcomed our newest citizens.

These high numbers demonstrate that the system is becoming more efficient and the backlog of citizenship applications is decreasing, helping more people realize their dream of becoming Canadian sooner. The government's proposed changes in Bill C-24, the Strengthening Canadian Citizenship Act, will also reduce wait times by streamlining the decision-making process for citizenship. It is expected that these changes will bring the average processing time for citizenship applications down to under one year and that the current backlog will be reduced by more than 80 percent by 2015-2016.

QUICK FACTS: - In 2013, 128,936 people were granted citizenship—an average of 10,745 each month.

- So far in 2014, Canada has welcomed more than 41,000 new citizens at 462 ceremonies across Canada.

- Since 2006, Canada has enjoyed the highest sustained levels of immigration in Canadian history—an average of 257,000 newcomers each year. Accordingly, the demand for citizenship has increased by 30 percent.

Canada has the highest rate of naturalization in the world—85 percent of eligible permanent residents become citizens. Citizenship and Immigration Canada received 333,860 citizenship applications in 2013, the highest volume ever.

For a new Canadian, the citizenship ceremony marks their formal entry into the Canadian family. It is one of the few occasions when we formally reflect on the rights, responsibilities, privileges and benefits of being a Canadian citizen.

QUOTE: "Canadian citizenship comes with rights, responsibilities and a commitment to Canadian values and traditions. To the number of new Canadians who

have taken the Oath of Citizenship this month, I welcome you to the Canadian family. Our government will continue to take action to improve the citizenship process for future new Canadians. We will build on our successes in reforming the immigration system and, with the launch of the Blueprint for Citizenship Improvements; we will improve the citizenship process so newcomers become Canadian citizens more quickly."

Chris Alexander, Canada's Citizenship and Immigration Minister

Building a stronger Canada: Citizenship and Immigration Canada (CIC) strengthens Canada's economic, social and cultural prosperity, helping ensure Canadian safety and security while managing one of the largest and most generous immigration programs in the world.

Source: http://www.cic.gc.ca/english/department/media/releases/2014/2014-02-28.asp?utm_source=media-centre-email&utm_medium=email-eng&utm_campaign=generic, Feb 2014

This is without any doubt right after my Birthday now my favorite day of the year – December 5th. If you find yourself in Prague on this day, you have to make sure you will be outside when it gets dark – preferably on some big streets or squares, the best is of course the Old Town Square. And why? On this day you may meet in the streets of Prague face to face the St. Nicholas with the Devil and the Angel!

When I was a child I didn't like this day. That is to say, that as soon as it gets dark out, St. Nicholas with his helpers walks in the streets of Prague handing out small presents to children. He is tall with a long white beard, dressed in long red robe, mitre on his head, with a golden bishops' staff. He is a very wise man who knows everything. And that is why all kids are so nervous on this day! He even knows whether this or that child was good during the past year!

If the child was behaving well, he or she will receive a present from him, usually some candies, nuts or fruits. However, if he or she was not behaving well all year, the Devil will put the child into his sack and take him or her to Hell! That is why all Czech children are unusually good on this day. I find this very educational for the children. On this day, all children think about what they have done in the past and usually come into conclusion that they could be better – clean their rooms, eat the vegetables, brush their teeth, listen to parents and so

Saint Nicholas Day

on. So when it comes to the question of St. Nicholas: "Have you been good this year?" they usually promise to the St. Nicholas that they will be better from now on.

If St. Nicholas wants to make the child to think about his or her behavior, the Devil with a tail and horns will rattle the chains and open his sack. At this moment, Angel, who acts as a counterweight to the Devil, dressed in a white gown and with wings will start pleading for the child? If St. Nicholas is still unsure, children usually sing a song or say a poem and that will convince St. Nicholas that they are good.

Czech parents hire sometimes "St. Nicholas and his helpers" to come to their home to threaten a bit their fractious children. It is a good one-day-job for students mostly, or some family friends who dress up and play St. Nicholas. This "St. Nicholas" is well informed by the parents and therefore is the performance very effective.

When unseen, St. Nicholas leaves his presents in the children's room based on their pre-behavior. Good Czech children receive above all a chocolate calendar, which is a special calendar – there is a chocolate for every day till the Christmas Eve..

In Prague, streets are filled with Devils (čert) rattling chains, beautiful Angels (anděl) and of course St. Nicholas (Mikuláš) himself. I would definitely recommend you to visit the Old Town Square .Every year about this time, there is a contest for the best St. Nicholas, Angel and Devil. All three characters walk the streets, stopping children and asking them if they were good in the past year. They are then rewarded with sweets, candy or other treats, which are handed out by the Angel. So hopefully you have been good this year... If not, have some poem or song ready at hand! Bad children usually receive potatoes or coal

The eve of St. Nicholas is especially fun in Prague. Parents bring their children to the Old Town Square where you can witness the tradition on roughly between 4 pm. and 8 pm. In small towns and villages, the three characters visit people's homes. The evening of December 5 is an exciting (and scary) time for children! Children also receive St. Nicholas presents from their parents and relatives. The gift, e.g. sweets and chocolates, can be put into a stocking and hidden somewhere in the child's room. The St. Nicholas tradition is supposedly based on a 4th century Greek bishop named Nicholas who is said to have left a gift of money on the windowsill of three poor girls to enable them to get married.

Nocturnes with clarinetist Peter Stoll

SUNDAY 23th Nov at 5.00 pm ■ Info & order (416) 481-7294 ■

The next concert of Nocturnes in the City will be held On Sunday, November 23, when we welcome clarinetist Peter Stoll and pianist Adam Zukiewicz. We have prepared an interview with the clarinetist for our readers.

Who is Peter Stoll?

Known for his virtuoso energy on stage as well as an easy and entertaining way of speaking with the audience, clarinetist Peter Stoll performs regularly in Toronto as a solo, chamber, orchestral and contemporary musician, with recent tours to Japan in 2013 and China in 2014. He teaches clarinet, chamber music, performance studies and the Business of Music at the University of Toronto's Faculty of Music, and is the Winds Discipline Specialist for the Royal Conservatory's National College of Examiners. Peter was the chief compiler of the new 2014 RCME clarinet syllabus, and his website is www.peterstoll.ca.

The clarinet is not one of the usual soloistic musical instruments. Why did you choose it?

My first band teacher (who was Czech!) had us all sit down on the first day of the introductory class, and she was smart, she'd put a list of all the instruments up on the black-board, with a number next to each. As she read down the class list alphabetically, and students chose their favourite instrument, when the number was reached, she'd cross that instrument off. She didn't want 20 drummers in one classroom! So by the time we got to the "S" names, the clarinet was it!

Is it difficult to take the musical lead with this instrument?

The clarinet has a beautiful singing sound which can carry a melody very well. But it's also very flexible and can play very softly, so it's satisfying to know when to take the lead, and when to blend in with the melodies that my friend Adam will play on the piano.

How long do you play the clarinet?

Ever since that fateful day in Grade 7 band class! So about 30+ years, hard to believe!

What other musical instru-

ments are close to clarinet?
Do you play them?

The closest relation is the saxophone, and I do actually perform often on alto and tenor. I love the singing sound! It's also nice sometimes to put the usual clarinet challenges on hold and tackle some different ones.

Which personally success is for you the most notable?

I've been invited to tour to other countries quite a bit as a soloist or with ensembles, and this is such a fantastic way to not only visit that part of the world, but also interact with local musicians and music-lovers.

I just came back from two weeks in China (mainland and Hong Kong) with a group from the university, we were so well-treated, and it was so interesting to see such a different culture up close. A real adventure!

Who is your favorite composer?

I usually say whomever I'm playing at the moment! The clarinet has been fortunate to be blessed with a few great chamber masterpieces by Mozart, also by Brahms (we're playing one of his great sonatas to end the Nocturnes recital), and orchestral favourites by Beethoven and so many others...

... actually we're playing a piece I didn't know before, by the Czech composer Zdenek Fibich called Selanka (Pastorale) that's such a beautiful melody, I'm really looking

forward to sharing that one!
There is ample literature for clarinet and other musical instruments? Who is mainly composed and in which period?

There's been a few great master-works from the classical period, a lot more in the Romantic, and then tons of great material in the nearer contemporary times, especially influenced by jazz masters such as Benny Goodman, who got quite a few classical composers to write music for him in the 'crossover' style bridging the two traditions.

What do you think some of the bigger challenges are to play the clarinet well?

As a teacher of many different ages and experience-levels, I always say that to make a basic sound on a clarinet is fairly easy, but to make a beautiful one very difficult.

As with all instruments, it takes a lot of discipline to get one's fingers to move evenly in rhythm (essential for sounding together with other players), and we must always control the tuning of the clarinet to seamlessly blend in with the other instruments we're working with.

Of course, to really exaggerate the musical expression until it's convincing in a big hall is a very important challenge when one plays for an audience. They expect the technical issues to have been conquered, and are there to be moved and entertained!

If you could choose again, would you still opt to play the clarinet?

Yes! It's been a long task to develop the sound and control of the instrument to where I'd like it to be, but it's such a beautifully-expressive instrument, I can't think of a better one to have ended up on!

On the programme:

Franz Schubert (1797-1828): Arpeggione Sonata in A minor, D.821
Zdeněk Fibich (1850 – 1900): Selanka (Pastorale) Idyll, Op.16
Antonín Dvořák (1841-1904) /arr. Stoll: Sonatina, Op. 100
Johannes Brahms (1833-1897): Sonata in Eb Major for Clarinet and Piano, Op.120 ▀

No, we're not a normal family, says Obama's Jewish half-brother

By Jessica Steinberg

Meet Mark Okoth Obama Ndesandjo, the China-based son of Barack Sr.'s third wife. A dream about the biblical Daniel prompted him to reconnect with the president. That's a familiarity and connection that Obama Ndesandjo is counting on as he makes his way around the newspaper and television circuit, publicizing his self-published book, "Cultures: My Odyssey of Self-Dis-

covery," which deals in large part with his family and his presidential brother.

"It's a difficult process to write about yourself," said Obama Ndesandjo. "Autobiographies differ from most books because they touch not only on the writer but on real, live people and have a real impact. It's a big responsibility."

Now based in Shanghai, having lived for the last 12 years in China, where he met and married his wife, Obama Ndesandjo is a writer, musician and calligrapher who decided to write the autobiography just as Barack Obama's journey as a politician was gaining in intensity, during his initial run for president.

He is one of the president's eight known half-siblings, born to the same father, Barack Hussein Obama Sr., and Obama Sr.'s third wife, Ruth Ndesandjo, an American Jew from Boston. (Warning: This gets complicated.) Obama Ndesandjo grew up in Kenya — far from his half-brother who was raised in the US by his mother, anthropologist Ann Dunham, Obama Sr.'s second wife (who later discovered that her husband hadn't divorced his first wife back in Kenya). Dunham and Obama Sr. divorced in 1962 and Dunham later married Lolo Soetoro, with whom she had Barack Obama's half-sister, Maya Soetoro-Ng.

Meanwhile, Obama Ndesandjo, whose parents married in 1964, remained in Africa with his mother and younger brother, David, when their parents divorced in 1972 following the much-discussed abusive relationship between them.

Mark Obama Ndesandjo with his

new memoir (Courtesy Mark Obama Ndesandjo)

The material for "Culture" started accumulating for Obama Ndesandjo as his brother sought the presidency, and it tells his story as a mixed-race person brought up in Kenya, educated in the US and now living in China, as well as discussing the mix of cultures and the Obama family, he said. "It's always been an issue of trying to

follow my own path," he said. "And in the process of that, I also felt it was important to talk about the Obama family and it's important that people understand more about this family because in some ways it's very opaque and there's a lot of questions about it. Every question brings up more and I wanted to discuss and share more and talk about my relationship with my brother."

Clearly, it's the material about his brother that has brought Obama Ndesandjo the most attention. He's found that each time he's met with Barack Obama — from their first meeting in 1988 in Kenya through several more in later years — the contacts were intense.

"We are very similar," said Obama Ndesandjo, pointing out that both have American mothers, were born a few years apart, attended Ivy League schools — Mark went to Brown (and has an MBA from Emory) — are of mixed race and, of course, had the same father and suffered from his absence or presence. Barack, born in 1961, is four years older than half-brother Mark.

"In some ways, our father runs through our lives and as Barack said in his book, sons often spend their lives trying to achieve their father's dreams or correct their mistakes," he said. "In a sense, Barack has been trying to achieve, and I've been trying to correct mistakes."

Mark Okoth Obama Ndesandjo with his mother, Ruth Baker Ndesandjo (Courtesy Mark Okoth Obama Ndesandjo)

Like Barack Obama, Obama Ndesandjo also had a strong mother who "navigated choppy waters," he said.

Ruth Baker Ndesandjo, who still lives in Nairobi with her second husband, was born in the US to a family that fled the pogroms in Lithuania, and then made their way to Boston. She broke with tradition in many ways, said her son, particularly when she chose to marry a black man in the 1960s and move to Africa. "My grandparents were very against her going to Africa to marry this foreign person," he said. "She'd never been on a plane in her life but he invited her, and she went."

Ruth Baker Ndesandjo and her former husband, Barack Hussein Obama Senior (Courtesy Mark Okoth Obama Ndesandjo)

Ruth Baker met Barack Hussein Obama Sr. while he was studying at Harvard University in Boston and married him in 1964, following him to Africa. She stayed in Kenya after their divorce but broke off all ties with her ex-husband's family. Obama Ndesandjo — whose younger brother David later died in a car accident

— said he hated his father, refusing to use his name and taking his step-father's surname, Ndesandjo, until Barack Obama indirectly changed his mind.

"I hadn't had contact in [two] decades with the Obamas, because I had shut them out of my life," he said. "And then I saw Barack doing such amazing things, and everywhere I turned, I saw him and I was proud of the impact he was having. My father pushed me away from my heritage, and in a sense, Barack made me proud and eventually I reached out to him."

I t was a nighttime dream that finally prompted Obama Ndesandjo to make contact with his brother, just prior to Barack Obama's 2008 debate in Austin against Hillary Clinton.

Mark Okoth Obama Ndesandjo (Courtesy)

"Daniel in the Torah talks about dreams and the power of dreams," he said. "I woke up in a cold sweat,

having dreamed about Barack, and my wife was my Daniel, telling me to go see Barack. Otherwise I would have gone back to bed and eaten Grape-Nuts the next morning. It was time to reconnect."

They did, and it was their first time seeing each other in nearly 20 years. When Barack Obama became president, his half-brother visited him in the White House in 2009, but there hasn't been much contact since between the two brothers. Obama Ndesandjo feels it's now up to his sibling to make the next move. He knows it will take some time.

"Our family's not a normal family when it comes to smoothing things out," he said. "We're pretty bumpy and there are moments of intense elation and intense disappointment which have characterized my sibling relationships. We're like a herd of calves, and putting us together like a normal family is going to be a little difficult."

Read more: *No, we're not a normal family, says Obama's Jewish half-brother* | *The Times of Israel* <http://www.timesofisrael.com/no-were-not-a-normal-family-says-obamas-jewish-half-brother/#ixzz2ru2q9Xgp>, Jan. 30, 2014

České knihy, filmy, CD a další české věci.

Krásné stolní i nástěnné kalendáře na 2015.
Více na cestě - zavolejte nebo najdete na webu.

BONUS!
"Česká kuchyně 2015" stolní kalendář
zdarma s objednávkou nad \$ 50 !

1-877-287-1015
www.czech-books.com
mail@czech-books.com

Because reading keeps your mind in Czech

MARTIN ZATOVKANUK, PRÁVNÍK a NOTÁŘ

Česká a slovenská komunita nabízíme právní poradenství a řešení v těchto specializovaných oblastech:

Z-LEGAL

- fyzická a psychická újma způsobená při dopravní nehodě či jinak
- obchodní právo
- právo nemovitostí

angličtina, čeština, francouzština

- právo obchodních společností, obchodní spory
- zástavní právo
- pracovní právo

647-669-4369 martin@zlegal.ca
1984 Yonge St. Toronto ON M4S 1Z7

Vážení čtenáři,

nezadřitelně se blíží období nakupování a vyhledávání vánočního překvapení pro Vaše nejbližší anebo pro přátele, kteří žijí od Vás ve vzdálených místech.

Potěšit je můžete mnoha příjemnými i očekávanými dárky, mezi nimiž může být i předplatné čtrnáctidenku Nový domov, jehož vydavatelem je Masarykův institut po celých 65 let. Milým překvapením může být také blahopřání ke svátkům nejkrásnějším na stránkách našich novin, a to v češtině i v angličtině. Pokud se rozhodnete pro jedno či pro druhé, není problém to zajistit.

Stačí, když nám zavoláte na tel. číslo 647.608 1713 - editorka novin, anebo do kanceláře MMI 416.439 4354 a poskytnete nám základní údaje. O ostatní se už postaráme sami. **Zavolejte nám do konce listopadu.** Vaše přání splní redakce Nového domova a kancelář Masarykova ústavu.

Těšíme se na vás.

Přijďte s rodinou a přáteli na

SOKOLSKÉ VÁNOČNÍ TRHY

Neděle 23. listopadu -12:00 – 15:00 h.

kostel Sv. Václava, 496 Gladstone Avenue, Toronto

ODĚD – OBČERSTVENÍ
VAŘ SESTRA a BRATR KRÁLOVI

Vánoční dobroty všeho druhu,
DVD, dárkové předměty, knihy apod.
Zájemci o prodej vlastního zboží jsou vítáni!

DOMÁCÍ VÁNOČNÍ CUKROVÍ, KNEDLÍKY, VÁNOČKY

Tombola! Mikulášská nadílka pro děti ve 13:30 hod.

Informace:
MARIE CRHÁKOVÁ (416)242 – 5914
mariecrhak@yahoo.ca

SOKOL TORONTO
Vás srdečně zve na

MIKULÁŠSKOU ZÁBAVU

Sobota 29. listopadu 2014

kostel Sv. Václava 496 Gladstone Av., Toronto

Vstupenky: \$25.00 Studenti: \$ 15.00

Možnost zakoupit večeři od 19:00 hod.;
hudba začne hrát ve 20:00 hod.

Přineste dárky pro své milé, Mikuláš je rozdá!

K tanci hraje skupina Dušana Drobného

Informace a předprodej lístků:
Hana Jurášková: 905 838 5269 hanajurasek@yahoo.ca

Je deváté století. Slované, žijící na území Velké Moravy a Pannonie (dnešní Maďarsko), jsou pohané.

Roku 862 kníže Rastislav, vládce říše Velkomoravské, dělá závažné rozhodnutí. Chce se vymazat z vlivu Franků, kteří nemluví slovanskými jazyky, ale začali už na Moravě šířit křesťanství s latinskou liturgií. Proto žádá císaře Východní říše Michala III. a patriarchu Photia, aby poslali na Moravu věrohový, kteří by mluvili jazykem Slovanů srozumitelně. Některí znaliči tvrdí, že to bylo rozhodnutí spíš politické než náboženské, protože německý král Ludvík byl napřed Rastislavovým spojencem, a Rastislav se chtěl dostat z jeho vlivu. Misionáře církve římské, kteří na Moravě v té době už působili, Rastislav vyhnal a obrátil se k Cařihradu. Ta komise nebyla pouhá kázání křestanské víry. Šlo o něco mnohem závažnějšího. Pro Slovany se muselo vytvořit písmo, protože prozatím žádne nemělo.

Výběr padl na dva bratry - a zdá se, že to byli rodni bratři z Thessaloniki (Soliné), kteří znali makedonský a západně bulharský dialekt. Jmenovali se původně Konstantin a Michal. Snad jejich otec byl Řek a matka slovanského původu. Mladší Konstantin (827-869) měl za sebou už úspěšné misie po studiu na univerzitě v Magnauře, kde se stal i profesorem. Byzantium v devátém století začalo s rozsáhlým vzdělávacím programem, kterého Konstantin využil. Ovládal i arabský a hebrejský jazyk a účastnil se mezinárodních debat mezi islamem a judaismem. Byl vyslan do Chazarého chanátu Azovského moře, kde vládl židovský král, ale i naprostá náboženská rovnost mezi židy, muslimy i křestany.

Potom ho poslali k Arabům, se kterými vedl náboženské debaty a kde se naučil jazyk Samaritánů. Později byl Konstantin vysvěcen, kdežto starší, Michal (815- 885), zůstal laickým knězem až do cesty do Říma. Zdá se, že na cestu k Chazarům na Krym doprovázel Konstantina už i bratr Michal.

Historicky nejdůležitější byla jejich misie na Moravu. Vždyť museli vytvořit písmo předem. Vzali si za základ písmo řecké a vytvořili tzv. glagolickou abecedu (glagolati znamená mluvit ve staroslověnštině). Psát, jak mluvíme. Glagolice však byla příliš obtížná a později ji zjednodušil Konstantin Preslavskij na dnešní Cyrilice, kterou stále používá mnoho států a národů - Rusové, Srbové, Bulhaři a jiní.

Glagolice i Cyrilice byly orthografickým kódem staroslověnského jazyka, který zůstal v liturgii ortodoxních a východních katolických církví. Nevi se přesně, které části Bible bratři přeložili do jazyka staroslověnského. Musel to být Nový Zákon a Žalmý, ale jen části ze Starého Zákona. Není také jisté, zdali použili liturgii římskou nebo cařihradskou. Nejstaršími dokumenty jsou liturgické fragmenty z tzv. Pražského fragmentu, který se našel v Kijevě, kam byl přenesen z Jeruzaléma. To jsou nejstarší psané dokumenty ve slovanském jazyce. V roce 867 Papež Nicholas pozval bratry do Říma. V té době bylo nut-

Moravská misie

Pro ND Hana Smithinová

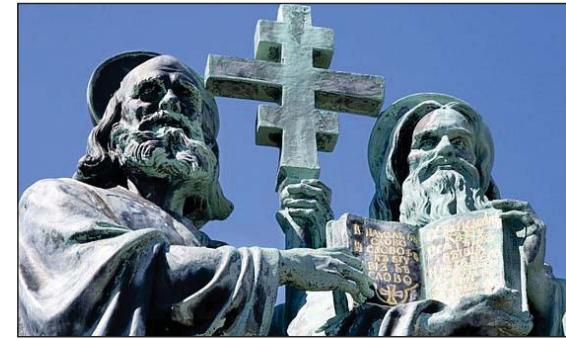
né získat papežovu podporu, protože arcibiskupové ze Salzburgu i Pasova chtěli mít náboženskou kontrolu nad územím Velkomoravským. Konstantin a Michal nesli s sebou do Říma jako dar ostatky Sv. Klimenta, a do provozovala je skupina jejich žáků. Prošli Panonii, kde vládl princ Kozel, a došli k papežovi roku 868.

V Římě měli výbornou pověst, bylo známo, že jsou to učenci a že mají vliv v Cařihradě. Jejich Moravskou misii podporoval papež Adrian II., který při formálně povolil používání slovanské liturgie.

V Římě oba bratři dostali nové jméno, z Konstantina se stal Cyril a z Michala Metoděj. Tam také byly vysvěceny noví kněží - mezi nimi i Metoděj, kteří už sloužili mše ve slovanském jazyce. Cyril se zřejmě necitil

skou liturgii a za Metodějova nástupce ustavil Němce Wichinga. Wiching vyhnal žáky Cyrila a Metoděje do exilu. Ti šli na jih a na východ a tak se stalo, že abeceda staroslověnského jazyka se stala oficiální v Bulharské říši a později se rozšířila do Kijevské Rusi a do dalších států východní Evropy.

Kde je Metoděj pohřben, není známo. Ve třicátých letech dvacátého století nějaké paní Maštalírové, která žila v okolí Velehradu, se začal ve snu zjevovat Metoděj a žádal ji, aby se našel jeho hrob. Nevím, kdo dodal povolení a prostředky, ale s kopáním se začalo rozhodně v roce 1932 nebo 31. Bezvýsledně. Možná některý z čtenářů bude moci doplnit moje informace o tom, kdo se na výkopech podílel - kromě paní Maštalírové.

zdráv zpět na Moravu už nešel, namísto toho odešel v Řím do kláštera, kde se stal mnichem, ale za několik dní na to zemřel - 14. 2. 869.

Metoděj se tedy vrácel na Moravu sám. Mezičim došlo ke změnám. Bylo to v důsledku toho, že Rastislav zařídil jeho synovec Svatopluk, a toho opět využili němečtí arcibiskupové. Tentokrát se však Metoděj obrátil o pomoc ke Římu. Zdá se, že ji dostal, ale je sporné, zda Papež Adrian skutečně pисемně povolil všeobecné používání slovanské mše. Biskup ze Salzburgu tvrdil, že povolení platí jen pro Velkou Moravu a Pannoniю. Na konec se Metoděj stal arcibiskupem, díky papežovi Janu VIII. v roce 879, a to nejen v Říši Velkomoravské a Panonii, ale také pro Srbsko.

Poslední roky Metodějova života byly těžké. Shromáždění německých biskupů za účasti krále Ludvíka povolilo nátlaku německých kněží a Metoděj byl dva a půl roku vězněn. Řím však stál za Metodějem, který byl osvobozen a znova ustanoven, jenže jablkem sváru byla hlavně slovanská liturgie. Její zákaz však Metoděj ignoroval, a papež Jan VIII. ho podporoval až do své smrti.

Ihnad po Metodějově smrti - asi 8. IV. 885, nastal konflikt. Metoděj určil za svého nástupce biskupa Gorazda, ale toho nový papež Štefan V. neužnal. Naopak, Štefan zakázal slovan-

vé. V 21. století církve vyzvala Moravany a vůbec věřící, aby pokračovali v hledání Metodějova hrobu.

Bulharský car Boris I určil, aby se v jeho Říši zavedla slovanská liturgie, zatímco doposud se v Bulharsku užívala liturgie řecká. Pro cara to znamenalo posílení stability Bulharska, hlavně po ustavení dvou akademii (v Plisce a Ochridu), kde se teologie učila ve slovanském jazyce. V letech 886-893 asi 3 500 studentů vystudovalo ve slovanském jazyce a glagolické abecedy. Kanonizace obou bratří proběhla v následujících staletích bez problémů. Cyril byl od počátku pokládán za svatého. Katolická a ortodoxní církev slaví také výročí zavedení slovanské liturgie. V roce 1980 byli Cyril a Metoděj prohlášeni za patrony Evropy. Jejich svátek se však slaví v různé dny. Budто v den Cyrilovy smrti, 11. května, což je podle Julianského kalendáře 24. května. Tak je tomu dodnes v Bulharsku a Makedonii. V České republice a na Slovensku, kde byli původně slaveni 9. března, ale papež Pius IX. změnil datum na 5. červenec, je to národní svátek v naší staré vlasti dodnes, jakožto Den slovanských věrohových. V Rusku zůstal jejich dnešní 24. květen. Východní ortodoxní církve je slaví 11. května. A katolická a anglikánská církev 14. února.

Jelikož v České republice ➤

I MY JSME CESTOVALI S AIR TRANSAT

Napsala nám paní Jarmila Pittermannova z Kitcheneru

Když jsme si zarezervovali naše letenky do Prahy s Air Transat jako plně platící cestující, moji známí mne upozornili na článek paní Marcellly Bartoňové z Toronta. Se zájmem jsem si ho přečetla a v očekávání ně-

sy byly řešením.

Vozíky na jídlo jsou typizované a obšírnou občerstvení pro 100 cestujících, tím pádem to rozhodně není žádny lehký povoz a jsou typizované pro každé letadlo. Co se týká jídla na

čeho hrůzostrašného jsme nastoupili do letadla Air Transat v Torontu 23. září. Jako bývalí zaměstnanci letecké společnosti - můj manžel i já - jsme velice kritičtí ke službám na palubě. Nás zpáteční let do Toronta se uskutečnil 15. října 2014.

Po přletu domů jsme se rozhodla trochu uvést některé věci na správnou míru. Věřím, že paní Bartoňová neměla nejlepší zkušenosť ze své cesty, ale jak jistě víte, každá mince má dvě strany. V nynější době, kdy lidstvo běžně cestuje letadlem, výrobci letadel musí dát takový počet sedaček, aby uspokojili dopravce a přitom neohrozili bezpečnost. Rovněž i vybavení palubní kuchyně odpovídá určitému typu letadla. Zmiňované malé podnosy na jídlo odpovídají rovněž typu letadla. Velké podnosy, o kterých se paní Bartoňová zmíňuje, jsou už dávno nezávratnou minulosťí z dob, kdy plánově ještě měli slušné oblečení včetně kravaty a neseděli v letadle s baseballovou čapkou celý let na hlavě a dámy neměly obnášená ramena a vietnamky na nohách. Letadlo se nedá nafouknout, takže malé podno-

palubě, na vše jsou vydány manuály a stewardi přesně vědí, kdy a co se podává. Na to, kolik kalorií vydáte během letu (sedíce téměř 10 hodin), je jídlo adekvátní a všichni víme, že se s jídlem a pitím není možno všem zavděct. Zkuste si doma udělat housku ke svačině, dát ji do lednice a jist ji za deset hodin. Během našeho letu jsme dostali jídlo i pití k naší spokojenosti.

Zavazadla – Carry on - na vlastní oči jsem viděla, jak cestující dala odbavit carry on - a po zvážení - mělo 10 kg - paní ještě do něj vnuutila několik dalších pytlíků, které měli její přibuzní, stojící opodál, takže její carry on se okamžitě proměnilo v oblný kus, který již nikdo neváží, a to se pak cestující snažila dostat do příhrádky nad sedačkou - neskutečný pohled. A takový kus ukládat do příhrádky, to si koluje voda o bolavá záda, případně vyhozenou plotýnkou. S našimi carry on, které odpovídají rozsáhlém udávané letecké společnosti, jsme neměli žádný problém projekt ulíčku a uložit je do patřičných prostorů.

Vůbec se nedivím, že letecké společnosti chtějí za deku zaplatit, znám lidé, kteří se těší že suvenýrů z letadla ve formě deky či polštářků. Na Niagara Falls si také musíte suvenýr kupit, ne?? A sluchátka? V době iPodu, iPadu a jiných výmoveností, je sluchátko téměř samozřejmostí. Při vystupování z letadla mě při pohledu na podlahu mezi sedačkami napadl slogan z pražských biografů - Doma by tě nenapadlo házet zbytky pod sedadlo... a to většina cestujících byla tzv. - Caucasians. Letadla mívají poruchy, tak jako mají auta, televize a práčky. Rozdíl jejen v tom, že letadlo je veliké a cestující spěchají. Nikdo z mechaniků si nevezme na zodopovědnost, aby letadlo odletělo s problémem, který může ohrozit bezpečnost všech lidí na palubě, a žádná letecká společnost nemá tolík letadel, aby mohla jedno okamžitě nahradit druhým. Paní Bartoňová pros-

je 6. 7. svátkem Jana Husa, jsou tyto dva letní sváteční dny (5. a 6. červen) pohromadě, jako oslava našich významných předků.

Měli bychom vyprávět svým dětem a vnoučatům o této význačných lidech, kteří se zasloužili o naši civilizaci. Sochy a památníky věrozvěstů v České republice jsou na Karlově mostě v Praze, na monumentu v Mikulčicích. Metoděj je ztvárněn na sousoší Svaté trojice v Olomouci. Ostatky Cyrila jsou v Basilice di San Clemente v Rímě. Metodějovy ostatky se doposud nenašly, ale v poslední době církve v ČR vyzývají věřící, aby na Metoděje nezapomněli a uvědomili si, že hledat Metodějův hrob je stálý úkol dalších pokolení. □ Foto

Wikipedia: Socha Cyrila a Metoděje na Pustevnách v Beskydech

tě měla smůlu. Ale vypadá to, že v jeho případě to bylo - začátek špatný, všechno špatné. Během našeho produktivního věku - my jsme již v penzi - můj manžel byl letecký mechanik a já jsem pracovala nejprve na odbavení cestujících, později jako letuška a pak kancelář letecké společnosti současně s prací na letišti, jsme se setkali s různými cestujícími a jejich problémy. Ne vždy se ke mně cestující chovali jako normální lidé, některí dokonce vyhořovali, že přijdu o zaměstnání, když nebude po jejich vůli. Proto jsem považovala za svoji povinnost nemíchat a ukázat lidem věci i z druhé stránky.

Náslet s Air Transat byl normální, některak se nevymykal z průměru, posádka byla příjemná, ochotná. Seděli jsme až v poslední 49. řadě, nikdo nevěděl, že jsme z leteckého obooru. Mezi obsluhujícím personálem byla letuška hovořící česky, hlášení v letadle také probíhalo v češtině, a před přistáním dokonce nabízeli bonbony, což jsme již léta neviděli u žádné letecké společnosti.

Je mně lito, že paní Bartoňová měla takovou zkušenosť, a jsem ráda, že si většina cestujících její článek neprečetla. Let byl plně vyprodán v obou směrech. Až paní Bartoňová přišla poletět přes Frankfurt s předáním, je docela veliká pravděpodobnost, že nenaleze v Praze své zavazadlo, které nestáčeli ve Frankfurtu přeložit, případně že ho dali do jiného letadla. Každý z nás si může vybrat leteckou společnost jakou chce.

Pro mne je důležité, aby mě dopravili bezpečně z bodu A do bodu C, i když musím sedět hodinu v bodě B a dostanu studenou housku. Takže až budeme plánovat další cestu do Prahy a Air Transat bude na této trati letát přímo letem, určitě si uděláme rezervaci a rádi si připlatíme \$ 20.00 a sedačku si vybereme podle své vůle.

Jen závěrem: cena letenek se poohybuje tak jako cena ostatního zboží - někdy ho máte za plnou cenu a jindy koupíte tentýž výrobek na slevě. Všem, kteří mají různé výhody k leteckému společenstvu, bych z vlastní zkušenosť doporučila letět s Air China z Vancouveru do Šanghaje a zpět, v ekonomu, na nekuřákém letu, a pak se jim cestování s Air Transat bude zdát naprostě normální.

Redakce: možná se nabízí otázka, zda porovnáváme horší s ještě horší, horší s lepším, anebo dobré s lepším? Kde je to měřítko únosnosti či kvality, kdo ho stanovuje? Společnost provozující lety, anebo zákazník užívající služeb? V každém případě tady máme dva cenné názory dvou zákazníků... Čtenáři si s tím určitě poradí. □ Foto: Wikipedia

POTŘEBUJETE SI DÁT INZERÁT?
VOLEJTE REDAKCI
(647)608 1713. RÁDI PORADÍME.

Od 25. X. do 1. XI. prebiehal v Toronte druhý ročník Toronto International Piano Competition 2014. Iniciátorom tejto súťaže pred štyrmi rokmi bol Chinese Cultural Center of Great Toronto (CCC) s predsedom dr. Ming-Tat Cheungom. Táto kultúrna udalosť dala možnosť mladým talentom, klavíristom z celého sveta, aby ukázali svoje hudobné a interpretačné schopnosti. Súťaž sa uskutočňuje každé štyri roky a do tohorečnej sa prihlásilo viac ako 100 klavíristov. Umelecká riaditeľka Lang-Ning Liu to považovala za "overwhelming," čiže veľkú účasť.

Yoheven Kaplinsky z Juilliard School v New Yorku bola predsedníčkou medzinárodnej poroty, ktorej členovia zasadajú i v porotách popredných klavírnych súťaží, ako sú Van Cliburn, Arthur Rubinstein, Chopin, Čajkovský či v Beethovej klavírnej súťaži. V porote mu zaujalo meno porotcu z Nemecka s českým menom - Jan Jiracek. Avšak k menu si pripája i šlachtickej pôvod - von Arnim. Narodil sa v Hannoveri v r. 1973 a pochádzal z nemecko-českej hudobnickej rodiny. Už ako 10 ročný získal prvú cenu v Steinwayovej súťaži v Hamburgu. Zúčastnil sa úspešne viacerých klavírnych súťaží a v súčasnosti pôsobí vo Viedni od r. 2001. Je najmladším profesorom klavírnej hry v historii na Universitat fur Musik und darstellende Kunst Wien a v r. 2011

Medzinárodná klavírna súťaž v Toronte

Pro ND Maria Chrappa

bol rektorm školy zvolený za umeleckého riaditeľa a predsedu International Beethoven Piano Competition Vienna. Okrem recitálov J. Jiracek koncertuje s poprednými svetovými orchestrami a dirigentmi. V BBC Music Magazine ho ohodnotili ako jedného z popredných klavíristov jeho generácie.

Medzinárodná klavírna súťaž v Toronte prebiehala v Čínskom kultúrnom centre, v jednom z najväčších v severnej Amerike. Do semifinále sa dostali dvaja klavíristi z Číny, dvaja z Južnej Kórei, jeden z Talianska a jeden z USA. 1. novembra traja finalisti sa predstavili v koncertnej sále Koerner Hall torontského konzervatória. Ich vystúpenia doprevádzal Toronto Concert Orchestra pod taktovkou dirigenta Kertha Strattona.

27 ročná americká klavíristka Rachel Kudo, narodená vo Washingtone, sa umiestnila na treťom mieste. Predviedla Koncert pre klavír a orchestra č. 1 e mol, op. 11 od Frédérica Chopina (koncert písaný v štyre Dusseka a Hummela, s ktorým sa Chopin v r. 1830 rozlúčil pred odchodom z Poľska). R. Kudo študovala hru na klavír na hudobných inštitúciach v Chicagu, Vancouveri a štúdium ukončila v New Yorku na Juilliard School, kde jej pedagógmi boli Y. Kaplinsky a J. Kalichstein. Už ako 16 ročná debutovala s Chicago Symphony Orchestra a jej kariéra pokračovala na rôznych festivaloch a súťažach. Dvakrát sa zúčastnila výhera Gina Bachauer International Piano Competition. Z Toronta si za tretie miesto v súťaži odnáša i finančnú odmenu 5 tisíc amerických dolárov.

Druhé miesto obsadil taliansky klavírista Rodolfo Leone, ktorý brillantne predviedol, na mnohých miestach technicky náročný a bravúrny štýlom ukončený Koncert pre klavír a orchestra č. 1 es dur Franza Liszta. R. Leone narodený r. 1991, ukončil štúdia klavírnej hry v Taliansku s najvyšším vyznamenaním v r. 2009, avšak v súdiach potkračuje na hudobnej akademii v Berline. Ako 23 ročný má za seba niekoľko klavírnych súťaží a minulého roku obsadil na F. Busoniho medzinárodné klavírnej súťaži druhé miesto. Prvé nebolo udelené. Ako víťazov druhého miesta v Toronte, bola mu udelená finančná odmena 8 tisíc dolárov.

Vítazkou súťaže Toronto International Piano Competition 2014 bola 23 ročná čínska Yang Liu. Prvýkrát počas svojej kariéry zahrala Čajkovského Koncert pre klavír a orchestra č. 1 b mol s svojím prednesom priviedla obecenstvo v Koerner Hall k búrlivému potlesku. Čítajúc životopis Y. Liu je ľahko uveriť, čím táto mladá umelkyňa počas svojej krátkej životnej kariéry už prešla. Koncertne debutovala ako 14 ročná, vystúpila Juilliard Nordmann Scholarship Competition a na Juilliard School študovala okrem hry na klavír i hru na harfe, fortepiano, nakoľko má veľký záujem o starú hudbu. Jej záujem a talent prechádza i do iných oblastí umenia. Už trikrát vystúpila v súťaži calligraphy - krásnom písme maluje obrazy západným a ázijským štýlom. Má za seba niekoľko súťaží a extenzívne koncertuje v USA, Európe a Číne. Za prvé miesto v Torontskej medzinárodnej klavírnej súťaži Y. Liu získala 15 tisíc amerických dolárov.

Súťaž bola finančne podporená Rolex Canada Ltd., Government of Ontario ako i korporáciami a súkromnými sponzormi. Klavírmi prisiel Steinway Piano Gallery of Ontario. □

KE DNI

> ze str. 1 Ale Čině předcházel ještě v září Rhodos, konference Dialog civilizací, kterou organizoval ruský oligarcha V. Jakunin, blízký spolupracovník Putina. A český prezident tam m. j. přirovnal válku na Ukrajině ke chřipce a vyslovil se proti k sankcím proti Rusku, které přijaly EU a další západní státy... a aby nedošlo k omylu, vyslovil se v ruštíně. Česko bude podle prezidenta Zemana v Evropské unii požadovat zjednodušení vizového styku pro Činu. Cílem by podle něj mělo být úplné zrušení viz. Zeman to řekl na česko-čínském podnikatelstvém fóru v Pekingu. A hned po prezidentově následné schůzce s vedením Bank of China oznamil Pražský hrad, že tato banka, která je jedním z největších státům vlastněných bankovních domů v Číně, otevře nejpozději v roce 2015 svou pobočku v Česku, uvedly také www.lidovky.cz – není tedy co komentovat. (Jen si připomeňme, že Česko si porcuje Arabové naprostě vážně, že tam žijí už nové generace jiných asijských národností, nyní přibudou Číňané – prosím, Sibyllo Kumanová, říkala jsi něco?).

Ach, ta Čina, to byl také výprask slušným lidem. TOP 09 se ozvala na prezidentova slova „přehnaný důraz na politiku lidských práv ohrožuje české investice v zahraničí“. Šéf opoziční strany a exministr zahraničí Karel Schwarzenberg hlavně státu doporučil, ať stráví měsíc ve vězení v Iránu či Uzbekistánu, aby tušila, o čem mluví. Podle ministra tedy strany Miroslava Kalouska je Zeman servilní vůči diktátorům, které obdivuje, uvedly Lidovky na webu.

Že se čeští politikové rádi „předklánějí za žády“ světových veličin, je známé také, návštěva ministra zahraničí Zaorálka to potvrzuje nanovo. Ten uvedl v dubnu na návštěvě Činy, že ČR nebude podporovat nezávislost Tibetu v jakémkoliv podobě a že ČR uznavá teritoriální integritu Číny. Lidská práva přitom označil za „šířší pojem“ a přirovnal situaci okolo Tibetu k ukrajinské krizi po ruském záboru Krymu.

A tak jsem si přála napsat svým čtenářům něco milého a hezkého a něco povzbudivého. Nelze.

Ale přece jenom – ovšem to už musíme do jiné země a sáhnout do jiného soudku: znám dva nádherné lidi v torontské komunitě, kteří oslaví 90 a 80 let svého věku až v neuvěřitelné mentální i fyzické kondici. Vsadím se, že o úletech své domoviny ráději nechtějí moc vědět... že by nová medicína věčného mládí...?

Přejí Vám vše i přes těch několik rádků o skutečnosti tam za oceánom optimismus a každý den alespoň trošinku radosti. A smějte se. Je to zdravé. Vaše vk

Štíhlý krasavec milých a půvabných rysů, elegán, zanechávající všechno stopu své zadumanosti a šlechetné duše. Řeč bude o českém vynikajícím a zároveň zvláštním malíři Jakubu Schikanederovi, o jehož soukromí se toho moc nezachovalo. Narodil se 27. února 1855 v rodině celního úředníka. Brzy se u něho projevily umělecké sklonky, ve kterých ho rodina podporovala, a nadání to bylo jednak divadelní a jednak malířské. Divadelní se připisovalo genům přibylovině v rodině Emanuelu Schikanederovi, známého hlavně jako libretistu Kouzelné flétny. U Jakuba převládl chut k malířství a v roce 1870 začal studovat na pražské Akademii výtvarného umění.

Už v samém počátku si volil málo obvyklá sociální téma. V roce 1878 odchází do Mnichova a pokračuje studiem u zajímavé a uznávané osobnosti profesora Gabriela Maxe. Na Schikanedera hlboce doléhalo Maxovo metafyzické chápání světa, všechno přítomný smutek, abstrakce, neurčitost, které Max dovedně uplatňoval ve své malířské tvorbě a výuce. Schikaneder byl uměleckým vyjadřováním naprostě uchvácen a také jeho obraz „Příšerná společnost“ byl dobrým vstupem do Maxova ateliéru. První polovinu osmdesátých let začal Schikaneder historické a akademické malbě, což bylo dáno hlavně jeho orientaci ve studiu. Po této zkušenosti nastoupila doba již zmíňovaných sociálních témat, kdy se mu podařilo propojovat silně sociální cítění se znalostmi soudobého evropského malířství. Převládají figurální vyobrazení žen představovaných v pracovních nelehkých podmínkách, stáří a v bídě. Každopá-

Malíř tajemna, melancholie, soucitu a něhy

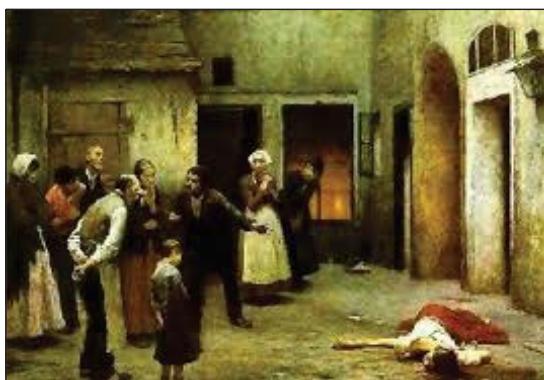
Pro ND Jana Fafejtvová

Žofině r. 1882 představila jeho velice zvláštní a sugestivní dílo Přísaha Lollardů. M. Tyrš v jedné z kritik uvedl: „Je to pokus o mravní obrození

společnosti zachvácené depresí. Je to obraz nálad, co panovala v Čechách před husitskými válkami“. Konkrétně jde o bohatou figurální kompozici v jakési pochmurné krajině, ve které nechybí dohořívající oheň, kde jsou ničeny knihy pojednávající o mravním úpadku církve. Jen pro větší pochopení dodávám, že Lollardi byli lidé, kteří kritizovali ve 14. století cirkev v Anglii, kde také toto uskutečnil Schikaneder historické a akademické malbě, což bylo dáno hlavně jeho orientaci ve studiu. Po této zkušenosti nastoupila doba již zmíňovaných sociálních témat, kdy se mu podařilo propojovat silně sociální cítění se znalostmi soudobého evropského malířství. Převládají figurální vyobrazení žen představovaných v pracovních nelehkých podmínkách, stáří a v bídě. Každopá-

V roce 1884 se oženil, jeho ženou se stala o čtyři roky starší Emilie Nevolová, dcera úředníka u dráhy. Následujícího roku se Schikaneder stal asistentem u profesora Ženíška na Vysoké škole umělecké průmyslové v Praze – bylo to v době stále silné kritiky společnosti se sklonem k pesi-

něm patří obrazy Bylinkářka, Plečka, Výměnkařka. Miloval barvy a opar podzemí, a tomu odpovídají i některá jeho další díla krajinná. Dokonale barevně a zároveň lehce používal krajinný obraz Stmívání. Pozoruhodná je i séria děl zabývající se životem a smrtí, například obrazy Poslední útěcha a U dívčina lože/oba ve sbírkách Národní galerie.

Podnikal studijní cesty do Anglie, Francie, Německa, Skotska, a anž by tušil, začal se přibližovat dekadentním umělcům, jejichž tvorba směřovala k symbolismu a secesi. Lom šedesátých a sedmdesátých let je celý umělecký svět silně pod vlivem anglického malířství projevujícího se zpodobňováním žen s erotickými symboly, bohatými dlouhými vlasy, bleďostí. U Schikanedera se objevil snad pouze jeden z prvků, a to napadně dlouhé prsty. Výstava na

blížu do šera celého exteriéru přináší jakýsi zvláštní svít. Prostor je dvorem a okolními zdmi starého chátrajícího domu uzavřen, všechna domovní okna jsou zavřená a trnává, jen v přízemním okně je matně vidět zapálená svíčka. V roce 1881 je obraz v Praze vystaven a sklidí nebyvalé zaujetí uměleckého světa. Schikaneder však přesto prozívá určité zkámlání především nad uvedenými kritikami, které viditelně vůbec dle nepochopily a posuzovali ho většinou jako žánrové pražské téma, čemuž ovšem neodpovídá ani zvolený obrovský rozsah obrazu. Stejněž manžerovu vysvětlení se dílu dočalo už v roce předchozím v Berlíně, a tak se autorové rozladěnosti nelze divit. Ještě v současném století jsem objevila na jakýchkoli webových stránkách komentář, který dokonce vyžádal k odpovědím na otázky typu: Byla to vražda nebo sebevražda? Je mezi postavami vrah? Proč dívka ukončila svůj život? Takže nepochopení trvá viditelně dál.

Každopádně Schikaneder od obrovských tragicko sociálních pláten upustil a začal se kolem roku 1900 věnovat atmosféře zpodobňování interiérů, ze kterých opět viditelně vyzařovaly tajemství, šero, přítmí, osamělá okna nebo dveře, lehoučké záclony, hořící svíce, často postava ženy o které mohly panovat pouze dohadů proč tam je, kam se dívá, na co myslí a podobně. Dohad se ještě zvěličovaly tím, že postavy byly většinou malované ze zadu, je tajemství znova navozeno. V téhle době už malíř žil skromně v ústraní a obrazy moře nikdy nevystavil. Jakub Schikaneder mistr světel a tlumených barev, který nám připravil svými díly neuvěřitelné smyslové požitky, zemřel náhle 15. listopadu 1924 – práv u harmonia.

Za svého života, a pak hodně dalších let dvacátého století, se oceňovali nedočkal. Jakoby se na něho v uměleckém světě zapomnělo. Naštěstí byl znovu objeven. Dnes už si umělecký svět bez jeho podílu vůbec neumírá představit. Patří mezi nejvíce kopirovaných autorů, ale ani to není nikterak jednoduché a padélky se dají rozpozнат, neboť Jakub Schi-

lze ani prostými slovy vyjádřit – snad jen tím, že právě tady je nenášlně do obrazu vložena celá malířova něha. Dnes jsou to vzpomínky na dobu dávno minulou, kterou si už ani dobré neumí představit – přiblížení dalším generacím si určitě Schikaneder za cíl nikdy nedával, on prostě jen

kaneder měl především v zobrazování světel a stínů specifickou techniku, používal například zvláštní způsobem vrstvené barvy a podklady. Dnes je nejdřížším autorem z umělých cílů 19. století, a to jeho tvorba uvedené století přesahuje. □

Ilustrační foto Wikipedia

POZBYTÍ ZÁŘE MESIÁŠE: RADOSTNÁ ZPRÁVA O PŘÍLIŠ POCHMURNÉ PŘEDPOVĚDI

Pro ND Ota Ulč

Stalo se tak v Americe 4. listopadu, v úterý - tradiční době zdejších voleb, nevím proč. Na Úterý mám sladkou selé vzpomínky z doby mého soudcování v západoceském pohraničí. V takto pojmenované vesnici se totiž natáčel film „Městečko na dlaní“ podle románu Jana Drdy, tehdy ještě poslušného režisérka břichopáska (nevlidné pojmenování z pera Václava Černého). „Rudé prdy Jana Drdy“ se přece tehdy - potichu - říkalo. Štáb filmu kamální potěšení poskytvala jedna zdatná sexuální pracovnice, něčí semeno v ní úspěšně uvízlo, plodná matička poté sháněla finančně zdatného pláctce alimentů a já měl řešit takovou paternitní patálii.

Po hodně delší době a ve velké vzdálenosti za atlantickým oceánem se zúčastňují demokratických voleb, vědom si varování H.L. Menckena, významného publicisty z první poloviny dvacátého století, že amerického voliče nelze dostatečně podevňovat. Tyto své sebedestrutivní kvality nezřídka potvrzovány, prozatím naposledy v roce 2008 a 2012: Barack Hussein Obama, za stoprocentního Afro-Američana se vydávající syn neméně stoprocentně bělošské matky, napřed narozený v Mombase ve východní Africe, jenž později to mělo být v Honoluulu na havajských ostrovech. Ke studiu na kalifornské Occidental College byl přijat jako Barry Soetoro, cizí student z Indonésie. Posléze utratil miliony advokátům za jejich úspěšnou snahu zabránit soudnímu zjištění skutečné pravdy.

Snad většina národa uvěřila jeho ujištění, že je prvním post-racial presidentem, vzdor zřetelné skutečnosti, že svým počináním dosahuje pravého opaku.

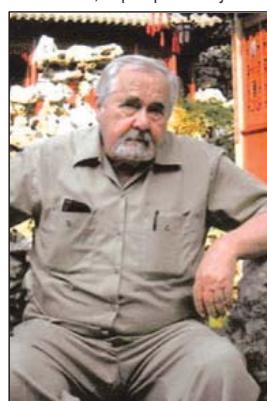
(„Most Racist President America Has Ever Had“, takto se o něm vyjádřil autor ekonom Ben Stein, laskavý vlivný velikán, bez sklonu v nehorázovém hyperbolám.)

Obama se projevuje v přemnohých podobách, například iniciativami svého ministra (Attorney General) Erica Holdera, jenž právě pohrozil trestním postihem školám, v nichž dochází k disproportionate („nepříčteněmu“) množství disciplinárních opatření proti prohlídkám černošských mladíků, na rozdíl od zásadně postušných dívek asijského původu.

Tomuto prezidentovi se podařilo zmnožnoušobit státní dluh do výše, přesahující všechny dluhy všech jeho předchůdců. Rovněž zmnožil multimilionové fády příjemců food stamps, poukázez na potraviny gratis k mání v supermarketech (s výjimkou alkoholu a tabáku).

Kromě takového druhu štědrosti, Obamovu voličskou bází tvorí především černoši, s dosavadní automatickou podporou až 90 procent. Dalším mocným podpůrným pilířem jsou výlučně španělsky mluvící, s anglickou se neobtěžující Latinos, His-

panics. Nejvíce jich je mexického původu, v počtu již větším než černošů, automaticky pokládaných za Afro-American, potomky původních otroků, jimž naprostá většina vůbec není. Tento latinsko-americký přívětěl je známen v USA ilegálně žijícími větřelci v počtu dvacáti až dvacetí milionů. Přesnéjší odhady nejsou k mání. Obama se dal slyšet, že po volbách se příčini k de facto vyhlášení amnestie, s předpokládaným do-

padem automatické legalizace všech ilegálů. A všechny výhody tak mamutího rozsahu ovšem půjdou na bedra daňových poplatníků.

Značné popularitě se nynější vládnoucí garnitura těší v rádiach intelektuálů, politicky korektních vzdělanců, též mezi multimilionářskou smetánkou bankéřů, investorů, všelijakých mogulů a naprostě většiny hollywoodských celebrit.

Cíli ta nejvíce a také nejméně prosperující třetina společnosti. Uprostřed uvízla ona střední třída, jejíž počet se spíš zmenšuje, než aby se rozrůstal a je to právě v těchto rádiach, že povadla přitažlivost, politický půvab jejich dřívějšího zbožnovaného idola.

Dosavadní političtí vítězové rovněž značně spoléhali na další zbraň v podobě „války proti ženám“. Zdůrazňoval jejich údajné socio-ekonomicke ponižování až utrpění, u některých kandidátů až s natolik groteskní věrou, že o znovuzvolení neúspěšně usilující senátor Mark Udall, stát Colorado, tak získal přejmenování na senátora Uterus.

Zbývala ještě jedna potenciální zbraň: hlasování podvodné. Užitečně informativní článek „Voter Fraud and Voter I.D.“ Thomasa Sowella (Townhall.com, s datem onoho volebního dne 4.11.2014) se zmíňuje o třech knihách, v nichž se autor John Fund zabývá volebními podvody a výsledek vyšetřování (Old Dominion University), se zjištěním, že více než milion osob bez oprávnění se voleb zúčastnilo. Jurista J.Christian Adams, bývalý pracovník na Holderově ministerstvu, napsal knihu s názvem Injustice („Nespravedlnost“) o praktikách, jak ministerstvo sabotovalo potřebné vyšetřování.

Brzo ráno jsme s manželkou odjeli hlasovat do moderního kostela, kde dobrovolnice listovaly ve fasádách, aby nasýpaly naší kolonku. Tam jsem se podepsal, dostal rozsáhlý arch papír solidní kvality, na něm začernil čtverečky u jmen vybraných kandidátů, strčil pak do poněkud mručící bedny, která mé preference nějak zpracovala a my se vzdálili. Všechno všudy pár minut trvající procedura.

Výsledky se dozvídáme ještě tentýž večer. Tucty televizních stanic se začnou předhánět od 18. hodiny, v některých z padesáti států volby končí v 19 hodin, příreje středního západu o hodinu později, Skalisté hory dvě hodiny, pacifické tři hodiny, a nejpozději pak je od Rusů kdysi šikovně kupovaná Aljaška.

Čas trávím četbou zajímavostí. Charlie Rangel, černošský kongresman z Harlemu (nikoliv z kriminálu, tak by měl patřit kvůli podvodeným nejen dánovým, ale s ohledem na jeho politicky vhodné zbarvenou pokožku byl tolík potrestán ústní důtkou), se o Republikánech vyjádřil jako o rasisitech, z nichž mnozí věří v tvrání otroctví a že oni vyházejí občanskou válku. - Vida, rozhořčený Rangel to má nějak popletené: vzdýt to byli právě Republikáni, kteří vyházejí občanskou válku, jež znamenala konec otroctví. Z hlediska amerického černošského establišmentu, každý jiný hlas z vlastních ruk čerpí zradou. Jak osvěžující pak bylo na televizním obrazovce spatřit černošku Condoleezzu Rice, bývalou ministryně zahraniční věci v administrativě George W. Bushe a uslyšet její slova, že v žádné jiné zemi nejsou pro menšiny životní podmínky přiznivější. „Cely život jsem byla černá, mně to nemusíte vysvětlovat.“ K tomu dodala, že předpoklad, dokonce požadavek, aby všichni černoši měli na všechno stejný názor, je dukazem dokonale rasistického uvažování.

Po sedmém večerní hodině první výsledku oznámeném: stát Kentucky, snaha kandidátky Alison Lundergan Grimes, členky Sněmovny reprezentantů, vrchnatit do senátu tamějšího republikánského předsedu Mitch McConnellem, se vůbec nezdařila (56,2% - 40,7%), vzdor velmi znacným finančním výdajům, několika vystoupením bývalého prezidenta Clintonu na její podporu. Těž opakováne neochotné kandidátky odpovědět na otázku, zda hlasovala pro Obamu, což ovšem jistě učinila, jak potvrzeno téměř stoprocentně takovým hlasováním v Kongresu ve prospěch Obamových požadavků. Nepostříl jsem, zda vítězného McConnela a budoucího předsedu senátu, by někdo obvinil z rasismu. Jeho manželka je korejského původu.

Televizní rivalové se předháněli ve svých předpovědích být tím nejpravějším v odhadu, jak který soubor podadne - čím dřív, tím líp, ovšem s vět-

ším rizikem se příliš předčasně nestřít. Republikáni k vítězství v senátu potrebovali získat šest křesel Demokratů, což byl spíš jen teoreticky než prakticky dosažitelný cíl.

Jenže k mému velmi přijemnému překvapení až úzsu, přibývající cifry a procenta se hrnuly kyženým směrem. Ve 22 hodin dosaženo čtyř křesel, se zvášť značnou pozorností na stát Severní Karolina, kde se na kampani utratilo více než 100 milionů dolarů, a přesto se podařilo nejen finančně značně favorizovanou senátorku Kay Hagan pokřižit zdaleka méně známým konkurentem. Neméně nepríjemné překvapení potkalo v Georgii Demokratku Michelle Nunn, dcera bývalého, velmi populárního senátorky Sam Nunna.

V USA, někdejším vynálezu bez monarchické tradice, přece jen rodokmen, významné jméno, hodně znamená. Ač uspěli jedinci jako Nixon či Reagan z nuzáckých poměrů, snadněji se se ve veřejném životě uplatí tvor s jménem Kennedy, než třeba Vence Vonásek. V leckterých státech došlo ke zrodu politických dynastií. A právě v těchto volbách 2014 se to několikrát vůbec nepovedlo. Tedy nejen dcera ex-senátora Nunna, ale ani vnuk ex-prezidenta Cartera v tomtéž státě Georgii, senátor Pryor, syn ex-senátora v Arkansasu, dva příbuzní ex-ministra Udalla v době J.F. Kennedyho, tuze neuspěli. Kolem půlnoci onen původně málo

v těchto volbách Barak Hussein Obama, s ještě dvěma roky zaručeného nájemnictví v Bílém domě před sebou, se přímo nevyskytoval, ale v podstatě to byl druh referenda o jeho předchozích šesti letech vládnutí s výsledkem nelichotivým. Slovy významného komentátora Charlesse Krauthammera: Obamův hyperliberalismus zklamal, důraz na velké váže velké centrální vlády byl odmítnut. Pociťovaný nedostatek popularity vedl k realistickému předpokladu, že kandidáti, podporu voličů vzbíhají, dávají přednost prezidentové neprítomnosti. K témuž užitečnému posunu došlo v utkáních o vládu v jednotlivých státech. S výsledkem, že z gubernérů v padesáti státech Demokratů jich zbylo pouhých patnáct.

Zahraniční politika rozhodně nebyla primární záležitostí, i prokázané nejhorázné láži v souvislosti s vražděním v Benghazi se pomíjí, neslyšel jsem, že by někdo příliš připomíval Obamova zdůrazňování islámu jako náboženství míru, či vraždění jménem Alláha eufemismy „nehoda v pracovním prostředí.“

Hned druhý den po volbách Obama, v hodinu trvajícím televizním vystoupení před novináři odpovídal na otázky - dojem učinil defiant („vzdorný“) a unrepentant („nijak pokorný“). Obrovská porážka jakoby se ho netýkala. Opakoval, že volby to nebyly o něm, ale o jeho politice, s níž většina souhlasí. Jen třetina národa hlasovala, dvě třetiny nepříšly, ty nevolící au-

realistický republikánský plán získání šesti křesel, a tak i senátní většiny, byl splněn, ba i překročen, takto stárodávno budovatelsky vyřízeno. Teď už jich je sedm a dva další třeba přibudou (v Louisianě musí dojít k druhému kolu utkání) a na Aljašce, kde ve zmrzlých dálavách výsledky ještě zcela nespočítali. Permanentně mizí 28 senátorů, celý Kongres se v průměru omladil o 16 let. Ve Sněmovně reprezentantů přibylo více než než tucet republikánských kongresmanů včetně zajímavých dámských talentů jako Mia Love, atraktivní černoška původem z Haïti, posléze starostka v momorském Utahu, a jako zcela nejmladší třicetiletý benjamínek Eliša Stefanik, absolventka z Harvardu, jenž nám historicky povědom.

tomaticky pokládal za své spojence. Kongres dal ultimatum: jestliže nevyprodukujete nový imigrační zákon do konce tohoto roku - za šest sedm týdnů, cíli něco nedosažitelného, on to výfesi sám vydáním executive order - cíli se zárukou důkladného střetu, ústavní krize.

U kulatého debatního stolu černoš Juan Williams odsoudil výsledek volby jako pokus o zničení Obamy. Tam přítomný běloch Krauthammer odpověděl, že Obama se zničil sám.

Následoval televizní záběr pořízený před dvěma roky. Tehdy Obama svým nesouhlasícím odpurčem lakovicky doporučil, že k tomu by potřebovali mít jiné volby s jiným výsledkem. Tehd ho tedy mají. ■

Svět je plný pokrytců. Větších i menších, a každý z nás je vlastně tak trochu pokrytec, protože by rád vypadal navenek lépe, než jaký ve skutečnosti je. Ale to moc neznamená, protože je to samozřejmá lidská snaha. Ovšem pokud se týká politiků, herců, slavných lidí, pak odhalení pokrytecky je daleko zajímavější. Co lidé začali psát, tak pokrytecky se dá vystopovat po generace ba i tisíciletí.

Mnozí si jistě pamatuji na Jimmyho Swaggarta, který dříl ohněm a sírou nad hříšníky, a vital polepšené do řad své církve, ovšem jen do té doby, než se provalil jeho sklon setkávat se s motelech s prostitutkami. Je zajímavé, kolik náboženských hodnostářů v nejrůznějších církvích se provinilo proti vlastním hřímovým kázáním. V tomto směru je katolická církev v historii méně pokrytecky než ty protestantské. Příkaz celibátu v 11. století pro kněze a mnichy z tohoto titulu vypadá spíše jako mírný návrh, než jako něco, čím by se fidili kněží od pápeže dolů. Když se na koncilu v Konstanci sesly mraky církevních hodnostářů, sesly se tam také tisíce prostitutek, a nikomu to nepřipadalo divné. Stejně jako rozevřená rodina papeže Alexandra VI. Borgii. Bylo mu pouze zazlíváno, že své děti nezahabeně označil jako své děti, nikoliv jako synovce a neteře, jak to dělali jiní papežové před ním a po něm.

Al Gore a jeho dříl ohněm a sírou nad hříšníky uhlíkovou stropou se málo srovnává s jeho životním stylem, který má uhlíkovou stopu jako Tyrannosaurus Rex. Vlastnictví soukromých letadel, mnoha domů, podporu subvenční "zelených technologií", ve kterých měl investice, vypadá, že Al Gore je velmi úspěšný podnikatel. Podářilo se mu vyvolat strašky, na které skočilo dost lidí, aby ho udržovali v opulentním životním stylu.

Považujeme nyní spisovatele jako Pavla Kohouta nebo Ludvíka Valulíka za pokrytce, kteří se oddali v padesátých letech represivnímu režimu, oslavovali jej, měli se z něj dobře? Dá se spíše říci, že jejich odvrácení od komunismu a jeho totalitních praktik je něco jako převrácení hříšníka na víru, protože za toto převrácení pak v normalizaci velmi trpěl? Levice mají problém ne s pokrytectvím, spíše s úmyslnou slepotou vůči těm, kteří hlásají příchod

lepšího, jiného světa.

Intelektuálové se dlouho obdivovali a klaněli J.J. Rousseauvi, a odvraceli své zraky od toho, jak se jeho soukromý život liší od jeho psaní. Emilova výchova je filozofický spis o vzdělávání chlapce v mládém muži, který je občanem, a byla modelem

polibení manželky na veřejnosti. Je spíše jisté, že jakákoli zámkynka by byla dobrá. Caesar byl v té době ve zpacifikované Galii a chystal se zpět do Říma, kde chtěl kandidovat na konzula v nezávislosti a senát s jeho mnoha příznivci mu tento krok měl schválit. Ale konzervativní strana optimátů pilně vyhazovala ze

mě zavedly do politiky jako mnoho jiných mladých mužů. Tam jsem však nalezl mnoho věcí, které byly proti mně. Sebevzládání, integrita a ctnost byly v neutě; rozšířené bylo nečestné jednání, podplácení a ziskuchtitivo.

„.. Ale nemohl jsem se odtrhnout. Jakkoliv jsem se snažil se odtáhnout od převládající korupce, má touhu po postupu mě pomazala stejnou barvou a vystavila stejným pomluvám jako mě protivníky.“ A dále je v úvodu: „Chamativost zničila čest, integritu a všechny ostatní ctnosti a naučila lidi být pyšné a kruté, zanedbávat náboženství a prodat, co se prodat dal.“ Většina úvodu je na tuhoto, kterak Římané zapomněli na ctnost a naučili se ctiti mamon. Ovšem s Sallustiem „...poté, co jsem utrpěl mnoho nebezpečí a těžkostí, vrátil se mi mír v duši a rozhodl jsem se vzdát se politiky nadobro.“

Sallustius nespecifikuje tato nebezpečí a těžkosti, ovšem my můžeme tušit, že za nimi stojí žalobci od stáleho soudu a nebezpečí ztráty majetku a vyhnanství do nějaké díry v Horní Moesii.

Dnes jsou pahorky Quirinal a Pincius prakticky spojené, údolí mezi nimi zasypané. Je pouze jedno místo, kde jsme stáli na Quirinálské straně a dívali se dva třetice metrů hluboko na cihlovou budovu Sallustiovu vily. Je to jediné, co zbylo z jeho krásných zahrad na Pinciu, později majetku římských císařů.

Sallustiovy monografie čtu s potěšením. Překládá se z latiny hře, protože často používají archaickej slovo, ale je čitý a nestranný. Ale myslím, že by udělal lépe, kdyby omezil předmluvu v Catilinově spisknutí na téma Catiliny a raději se využil lyrickému ospravedlivování své osoby. V době, kdy kniha vysla (mezi 44-40 př.n.l.), jistě žila ještě řada lidí, kteří neměli děrovou paměť.

Vědoma si těchto historických i současných precedentů, divám se s podezřením na kteréhokoliv politika nebo celebritu, když začnou být příliš vehementní v prosazování nějakého ideálu, nebo ideologie.

Co asi skrývá za svými hladkými slovy a zdánlivě upřímným patosem? Prostitutky v motelech? Finanční figle? Nemanželské děti? ■

DOBRA RADA: Makové gúľočky

Pokojne by sme ich mohli nazvať i „zdravou minerálou bombo“, lebo obsahujú všetky dôležité látky na podporu výbornej krvotvorby. Vylepšíte si nimi hladinu nielen železa, ale i väpnika, ktorú len maloko z nás má v poriadku. Už roky učím všetky ženy, že tento jednoduchý nepecený zákusok by nikdy nemal chýbať v našej chladničke. Jeho príprava je veľmi jednoduchá a nezaberie veľa času. Jeho príjemnosť v chladničke vás ochráni pred zlyhaním, ktoré by nastalo, keď vás prepade chut' na sladké. Nemusíte do seba tlačiť všetky tie „prišávajúce sa“ čokoládové a tučové výrobky, ktoré tak nechutne zväčšujú objem vášho pásu. Sami zistíte, že 4-5 kúskov sladkých makových guľôčok dosťačíne zasíli vašu chut' na sladké tak, aby ste nemuseli viac maškriť. Počutite si tak bez pocitu zlyhania.

Potrebuje: 250 g maku, 100 g lieškových (vláskových) orechov, 100 g hrozieniek, 2-3 PL medu a asi 60-100 g kokosovej múčky na obalovanie.

Postup: Oriešky nahrubo nakrájame, zmiešame s opláchnutými hrozienkami a na 24 hodín namočíme do vody. Vody dávame len tolko, aby nasiali orechy a hrozienka. Na druhý deň pridáme zomletý mak, med a vypracujeme cesto. Zo zmesi tvarujeme malé gulôčky, ktoré obaľujeme v kokosovej múčke.

Obmena: Orechy môžeme úplne alebo s časťou nahradí lanovým semienkom. Rozinky (mož nemusíme) bych asi nahradila iným sušeným ovocem.

Zaujímavost: Makové gulôčky proti anémii a stresu: Okrem železa sa mak vyznačuje i vysokým obsahom väpnika. V 100 g sa ho nachádza až 1460 miligramov, čo je najviac zo všetkých potravín. Je to dvanásťkrát viac ako má mlieko a trikrát viac než syry. Podľa najnovších výskumov je využitelnosť väpníka z rastlinných zdrojov oveľa vyššia ako z mlieka a mliečnych výrobkov, v ktorých je väpník viazaný na kazein.

Navíc má obsahuje 20 % skvélých bôlkovin a 42 % úžasného oleja. Pravidelná konzumácia maku môže preto významne prispieť k prevencii osteoporózy - ochorenia z nedostatku väpníka, ktoré vo vyspelých krajinách nadobúda charakter epidémie. Mnohí ľudia tiež uvádzajú upokojujúce účinky maku a jeho liečivý vplyv na zdravotný stav vlasov, nechtov a zubov. Mak môžeme konzumovať denne; neexistuje ani jediná zmienka o vedľajších škodlivých účinkoch zreleho kuchynského maku. Používajte ho preto preventívne i liečebne.■

Pokrytectví

Pro ND Eva Firlová

pro horlitele pro vzdělání od 18. století. Bohužel, Rousseau nikdy v praxi tu výchovu nevyzkoušel, protože všechny děti, které mu jeho švadlenka porodila, nechal hned odnést do nalezince, kde byla úmrtnost dětí až devadesátiprocentní.

V 1. století př.n.l. žil zajímavý historik Gaius Sallustius Crispus. Jeho monografie Válka s Jugurhou a Catilinovo spisknutí jsou zajímavé, čitivé, přesné a zachovaly se nám přes dvě tisíciletí.

Kdo by Sallustius, když už mluvíme o pokrytích? Narodil se v Amiternu r. 86 př.n.l. v sabinovské oblasti Itálie, byl římský občan ze skromné rodiny a přestěhoval se do Říma, kde se vrhl do politiky v 50. letech 1. stol. př.n.l. Byl zvolen do senátu snad v roce 56 př.n.l. Jej sporné, zda byl od začátku straníkem Caesarem, ale určitě byl popularis, tedy členem strany proti optimatské, členem strany, kterou si přes svůj aristokratický původ vybral Caesar ve svém pragmatickém politickém postupu.

Sallustius se stal natolik Caesarovým straníkem, že během cenzury v roce 50 př.n.l. byl vyhozen ze Senátu za "immores". Což mohlo být cokoliv, od podezření z obchodování s akcemi až k

senátu Caesarovy příznivce a Sallustiu se s tímto trendem svezlo.

Během následující občanské války mezi Pompejem a Caesarem byl Sallustius na straně Caesara v uloze šéfa logistiky během africké kampaně. Caesar porazil zbytky senátního vojska v Thapsu v severní Africe a zřídil provincii Numidu, kde dosadil Sallustia jako guvernéra. Bohužel, ted' se projevilo, že Sallustius možná nebyl ze senátu vyhozen jen tak. Jeho guvernérský rok mu nebyl ke cti. Vydiráni, utlačováni provinciály ve velkém měřítku dokázalo, že Sallustius měl velký logistický talent a dokázal ho využít nejen ve sféře vojenské, ale i ve své soukromé. V brázdě za lodí, která ho vezla zpět do Říma, už jeli představitelé provinciálu, kteří ho pomocí svého představitele v Římě hodlali obžalovat z vyděračství u speciálního stáleho soudu, kde docházeli svých zašloužených odměn nečestní úředníci z provincií.

Leč Caesar nebyl nadarmo jmenován Diktátorem v té době, a zařídil, že Sallustius, jeho věrný straník, unik soudu. Ale protože Caesar nedychtl být spojován s vyděračstvím a zlodějnou, přátelem poradil (tedy příkázel) Sallustovi, aby se věnoval svým koníčkům, a už se v politice neukazoval. Sallustius si vzal jeho radu k srdci - co mi také zbývalo - a nadále se věnoval psaní historie a zahradničení. Neb nebyl usvedčen, majetek, jakkoliv nabýty, mu zůstal, a tak si postavil vilu na Pinciu, oblibeném pahorku boháčů, jako byli Crassus a Lucullus, a založil krásné zahrady.

Tento krátký životopis mě vždy přivede k úsměvu, když čtu Sallustiův úvod do monografie Catilinovo spisknutí. Například: "Pokud budete kritizovat prohřešky, většina lidí vás obviní ze závisti a zlovůle... Mé nejranější sklony

NOVÝ DOMOV (NEW HOMELAND) – CZECH AND SLOVAK BI-WEEKLY

Vydává Masaryk Memorial Institute, Inc., 450 Scarborough Golf Club Rd., Toronto, ON M1G 1H1. Řídí tiskový výbor MMI.

Redakce si vyhrazuje právo příspěvek zkrátit, redakčně upravit a rozhodnout o jeho event. zafazeni. Z předplatného nevyplývá předplatitel žádny nárok na umístění jeho článku do novin. Anonymy neotiskujeme. Názory prezentované v uveřejněných příspěvcích nemusí vyjadřovat stanovisko redakce ani MMI. Nevyžádané rukopisy a fotografie redakce neposkytuje žádné informace o autorech.

Archiv na webu www.masaryktown.ca Webová prezentace Alena Kottová

Redakční rada: Lanny Rosický (ČR), Barbara Sheriffová (konzultantka jazyka anglického), Jiří Grosman a Miloš Krajný (Toronto), Josef Skála a Jiří Adler (Vancouver), Alena Martinová (Montreal), Eva Firlová (konzultantka jazyka českého, Sudbury).

Masarykův ústav (MMI) je charitativní organizace, reg. č. 119582781R0001. Jejím posláním je udržovat české a slovenské kulturní tradice a obohatovat tak život kanadské veřejnosti.

Kancelář Iva Ječmen tel: (416)439-4354 (ÚT, ST, ČT), office@masaryktown.ca

Roční předplatné: Kanada \$ 61 CAD, USA \$ 83 USD, ostatní \$ 110 US. Šeky zasílejte laskavě na adresu MMI. Ceny inzerátů sdělime na požadání. Stránky jsou archivovány několikrát ročně a jejich záznam je součástí České národní bibliografie a katalogu NK ČR.

Šéfredaktorka a grafická úprava Věra Kohoutová Cell (647)608 1713 Pište vera.toronto@gmail.com

NOSITEL MASARYKOVY CENY UDĚLENÉ ČSSK V KANADĚ V ROCE 2007. DRŽITEL CENY MSV ČR GRATIAS AGIT Z ROKU 2013.

**BOOK YOUR WINTER
VACATION
NOW AND SAVE**

UNIGLOBE Enterprise Travel

blanka@premieregroup.com
dianab@premieregroup.com

MEMBER OF:

1221 Yonge Street
(at Summerhill Ave.) Toronto
Tel: 416 504 3800
Toll Free: 1 800 825 7577
Fax: 416 598 1311
Monday to Friday: 9:00 AM - 5:00 PM

INTERNATIONAL TRAVEL
provides travel service

YOUR NEXT VACATION IS WAITING FOR YOU

Building memories, one vacation at a time... Call us today and let us help you with your next vacation planning. We will help you build those memories with luxury and adventure cruises, romantic honeymoon packages, safaris, exotic island getaways and tours. Fulfill your travel dreams with your next trip. Contact us today for our comprehensive and up-to-date specials so we can narrow your choices for your perfect vacation. We are looking forward to making your next trip a memorable one, so CONTACT US TODAY and you can get packing!

Good News!

In addition to flying to Prague during the Summer season, Air Transat introduced direct flights to Budapest as well starting June 18 until October 08. It is a great destination for passengers traveling to Slovakia. Pamper yourself and fly "Club Transat".

email: agatha@intertravel.ca

web www.intertravel.ca

Follow us on Facebook: www.facebook.com/intltravel
Tel: (416)922-7775 or 1-877-922-8775 cell (416) 939-6118

Please note our new address: 600 Sherbourne St, suite # 301, Toronto Ontario M4X 1W4 (across the street of Sherbourne Subway Station).
Very convenient location with subway access or parking behind the building.

**Travel with confidence,
Travel with us!**

TICO Registration # 50016556

**Nový domov tel: (647)608 1713
web: www.masaryktown.ca
FB: Masaryktown Toronto**

BrouCzech - Golden Lager Beer

Enjoy this hand made Czech premium BrouCzech Lager Beer

- Prague Masaryktown Restaurant
450 Scarborough Golf Club Rd. Toronto
- The Golden Pheasant 905.781.9374
733 Lakeshore Rd. E Mississauga
- The Fiddler's Dell Bar & Grill, 781 Annette St., Toronto

Available in forty Ontario Beer Stores from Oshawa to St. Catharines. Also in Ottawa, Peterborough, Sudbury, Barrie, Collingwood, Kitchener/Waterloo, Brantford, London, Windsor and surrounding areas.

Find your beer store at www.thebeerstore.ca/beers/brouczech-premium-lager and click "View Locations" www.novopackepivo.cz

Price for a six-pack in 2014 reduced by 13%
24 bottles by another 9% !

Restaurant Praha na Masaryktownu

450 Scarborough Golf Club Rd. Toronto

reservace 416.289 0283

VČELOVINA

HONEYWINE

FROM

SLOVAKIA

At LCBO

December 7

IN VINTAGES

